

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

MISSIONSFÖRBUNDET

ORGAN FÖR
SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDET

Utkommer varje torsdag.

4 dec.
1919.

Redaktion:
Joh. Hellström. Theod. Anderson

Nr 49.
Årg. 37.

FÖR HANS SKULL.

Joh. 12: 10,11.

Av O. Olofsson.

För att riktigt kunna fatta, vad här är fråga om, anföra vi de härovan angivna verserna i sin helhet: Och översteprästerne rådslogo om att även döda Lasarus, ty många av judarna gingo för hans skull bort och trodde på Jesus.

Vi ha icke ett ord från Lasarus varken före eller efter hans död och uppväckande. Det torde därför icke vara oriktigt att påstå, att han var en mycket tystlåten man. Det oaktat blev Lasarus orsaken till, att många kommo till tron på Kristus. Huru kunde detta vara möjligt? Svaret ligger här klart. Det förhållandet, att han levde, sedan han varit död, var ett så talande bevis på Jesu gudomliga makt, att otrons bålverk brötos ned utan förskoning. Den man, som kunde uppväcka Lasarus från döden och giva honom liv igen, måste vara Guds Son. Så tredde och tänkte judarna och det med rätta. Detta har sin fulla tillämpning på det andliga området och vi göra därför intet våld på ordet, om vi säga: Det är ett större under, att en människa uppväcks från andlig död och lever ett andligt liv, än om hon uppväcks från lekamlig död för att leva ett lekamligt liv. Om nu Lasarus på grund av att han levde, sedan han varit lekamligen död, blev orsak till att många trodde på Jesus, så är det tusen gånger säkrare, att om vi leva det andliga livet, sedan vi varit andligen döda, skola vi bli en orsak till att många börja tro på honom. Det är ett misstag, om vi tro, att ord och kristliga talesätt skola föra människor till tro på Kristus. Visserligen har det andliga talet sin betydelse,

men endast i den mån, som talet är ett uttryck för livet. Naturligtvis måste vi tro, att Lasarus, huru tystlåten han än var, sade något. Men det var icke det han sade, som förde judarna till tro, utan det att han levde. Det han sade var således ett bevis på, att detta liv var verkligt.

Men ännu en sak talade för att han verkligen levde och det var att han behövde något. En död har inga behov. Endast den som lever behöver något, kanske mycket litet, men ändå något. Ty där det finnes liv, där finnes det också behov. Alltså äro våra ord, våra handlingar och våra behov bevis på att vi leva. Och detta även i andligt avseende. Världen förstår också dessa bevis. Jag är fullt övertygad om, att det enda, som egentligen övertygar vår tids människor om nödvändigheten att tro på Jesus är det, att de se andra leva det andliga livet. Den omskapning, som försiggår hos deras vänner och bekanta, skall bättre än något annat säga dem, att Kristus är den, som kan utföra detta underverk. Och följden blir, att många, när de se detta, »skola gå bort och tro på Jesus». En läkare får icke rykte om sig att vara skicklig därför att han kan tala om sjukdom och medicin, utan därigenom att han kan bota någon, som kanske andra ha räknat som obotlig. Endast det att en sådan återställd människa går på gatan är ett vittnesbörd om läkarens förmåga. Och snart skall väntsalen vara full av sjuka. Vi klaga över, att vi icke kunna göra så mycket

för vår Frälsare. Och det torde vara sant, att så är fallet. Men jag frågar: »*leva vi det andliga livet?* Om så är, kunna vi vara vissa om, att för vår skull skola många »gå bort och tro på Jesus». Har du tänkt på detta? Du räknar dig såsom den ringaste bland de ringa i Guds rike. Du kan varken predika eller sjunga, så att någon tycker det är värt att höra på. Och ändå kan det hända, att för din skull många skola tro på Jesus, därför att du lever, sedan du varit död.

Detta böra vi lägga på hjärtat. Ty allt för litet ha vi tänkt på denna sak. När detta nya liv framträder, så att alla se det, är det en den kraftigaste predikan om Kristi makt att

frälsa. Inga ord skola uträtta, vad detta levande bevis uträttar, när det gäller att föra andra till tro på Jesus. Och det bästa är, att här behövas inga särskilda talanger eller någon större begåvning utan endast liv. Märk det! Det största och förunderligaste i världen är livet. Det minsta kryp som lever är bättre än den största koloss som är död. Detta har sin fulla motsvarighet i andens värld. Stor är den som lever, liten, ja intet är den som är död. Här behöver bli uppståndelse från andliga dödsläger. Här behöver givas liv. Ty så länge livet saknas, så saknas allt. Må då Jesus Kristus få giva oss detta andliga liv, så skola många för vår skull börja tro på honom.

VÅRA EVANGELISTKURSER.

En betydelsefull och löftrik missionsgren.

Sedan flera år tillbaka hava evangelistkurser för en tid av några veckor nu och då anordnats här och där i landet. Från att till en början ombesörjas och ledas av ett mera enskilt och lokalt missionsintresse hava dessa kurser efterhand blivit en allmännare angelägenhet för att under den sista tiden helt och hållet övertagas och ombesörjas av ledningen inom de olika distrikten. Och med kursernas överlämnande till distrikten har tillkommit den förvisso praktiska åtgärden, att tvenne närliggande distrikt anordna en för dem båda gemensam kurs, till vilken elever från de båda distriktens områden i så fall få anmäla sig. Där förhållandena så bäst lämpa sig, anordna dock alltjämt vissa distrikt kurserna var för sig. Ansgarii- eller distriktsföreningarna bekosta kursernas allmänna utgifter; där kurserna hållas, bereda platsens missionsvänner fritt logi åt eleverna, som i regel själva få betala för sitt underhåll i övrigt. Där så behöves, få dock eleverna ofta medel till detta underhåll från församlingen eller ungdomsföreningen i sin hemort. I något fall hava eleverna erhållit hela underhållet fritt mot villkor, att de efter kursens slut utan att erhålla särskild ersättning inom distriktet och efter distriktsföreståndarens anvisning för en månad utöva verksamhet. Kursernas ledare och lärare äro

distriktsföreståndarna jämte predikanterna på den plats, där de hållas. Här och där förekommer också, att kurserna ledas av någon annan, av Svenska Missionsförbundet särskilt erhållen och för kallet lämplig person.

Innevarande höst hava sådana kurser hållits i Göteborg (28 elever), Skara (20 elever), Karlstad (29 elever), Kåtrineholm (20 elever), Borgholm (7 elever), Växjö (16 elever), Visby (8 elever), Tolfta (21 elever), Gävle (27 elever), Söråker (15 elever) och Umeå (15 elever). Under februari och mars kommer en kurs att hållas i Kristianstad, och i Jönköping får kursen för året ersättas av bibelinstitutet därstädes. Kursen i Umeå är gemensam för Norrbottens och Västerbottens distrikt och kursen i Gävle gemensam för Gävleborgs läns och Härjedalens samt Västmanlands läns och Dalarnes distrikt. De övriga kurserna hava distrikten anordnat var för sig. Kurserna i Borgholm och Visby hava därjämte båda anordnats av Kalmar läns distrikt.

Det sammanlagda elevantalet i dessa kurser belöper sig för detta år till 206 — ett icke litet antal. Med fäst avseende på kursernas begränsade karaktär och syfte att taga vara på och giva en första och förberedande handledning åt för evangelii tjänst lämpliga och begåvade unga män måste det sålunda anses

mycket glädjande och löftesrikt, att endast under ett år så många deltaga i dessa kurser. Givetvis skola icke alla dessa befinnas lämpliga att uteslutande ägna sig åt predikokallet, såsom icke heller alla deltaga i kurserna i sådant syfte. Men sådana kursdeltagare skola förvisso hava stor nytta av kursen för sitt arbete i olika missionsgrenar i den församling och på den ort, där de hava sin jordiska sysselsättning. Av inhämtade meddelanden hava vi emellertid erfarit, att många av årets kursdeltagare visat sig äga gåvor och lämplighet för predikokallet. I sådana fall varda eleverna av kursledningen rekommenderade till inträde vid Missionskolan. Dessförinnan varda de likaså genom kursledningens försorg utsända till olika platser för att med vittnesbörd och predikan eller annorledes deltaga i evangelisk verksamhet. Givetvis deltaga de också under själva kursen i möten och sammankomster med vittnesbörd och sång, och under årets kurser höllas både här och där offentliga möten varje dag, vilka möten välsignades med själars frälsning och voro de troende till mycken uppbyggelse och stor glädje.

Undervisningsschemat för dessa kurser är givetvis likartat, såsom också distriktsföreståndarna genom en för ändamålet på sin tid tillsatt kommitté utarbetat en sådan gemensam plan. Det behöver icke sägas, att bibelns historia och huvudbegrepp, textbehandling och predikokonstens teknik samt praktiska övningar i talekonst och i andra till verksamheten hörande, olika missionsgrenar upptaga kurschemat så gott som uteslutande. Då kurserna pågå några veckor, är det klart, att undervisningen mera måste äga den allmänna översiktens än specialiseringens karaktär. Så långt man kan se och av gjorda erfarenheter kan bedöma, hava vi i dessa kurser en både viktig och löftesrik missionsgren. De hava förvisso en stor uppgift att fylla särskilt ifråga om tillvaratagandet av för evangelii verk lämpliga krafter. Och då behovet av predikanter och missionärer till vår glädje är i tillväxt, är det likaså och ej mindre glädjande och löftesrikt, att antalet deltagare i dessa kurser också är i stigande. Så må då våra evangelistkurser vårdas och omhuldas av församlingarna och vara av Gud rikligen välsignade!

GÅN UT!

*Han stod på bergets ljusa topp
och över älskad skara sträckte
välsignande de händer opp,
som kalla gravens bommar bräckte,
han stod i klarhet, himmelskt ren,
med blick, som överjordiskt sken.*

*Gån ut, han bjöd, till alla folk,
till alla tungomål och släkten,
ly frideus, evangelii tolk
i röda, korsbeprydda dräkten
skall vandra fram, dit väg ej gått,
skall trampa mark, där fot ej stått.*

*Om nu han stod på bergets krön
och manade sin lilla skara
med stämma, kärleksvarm och skön,
att ut till jordens ändar fara
med frideus hälsning från vår Gud,
vem lydte villigt ej hans bud?*

*Men, klingar icke än hans röst,
ja, hörs den ej i stilla stunder,
en sakt viskning i vart bröst,
som öppnat porten för hans under?
Förnimmes ej hans rop: Gån ut
till jordens folk till tidens slut?*

*De gingo då, och än de gå
på vägarna han bjudit,
på varje strand, där fot kan stå,
har livets ord snart ljudit.
På tusen tungomål helt visst
besjunges Herren och hans Krist.*

STUDIER I SKRIFTEN.

Jesus som medlare.

I raden av de förnedringens moment, som skickliggjorde Jesus som medlare och frälsare står slutligen hans död. Med sin gång i döden ådagalade också Jesus i fullaste mått, att han kom som en tjänare (Fil. 2: 8), om vilken tjänareställning vi i förra artikeln talade. Kristus blev delaktig av kött och blod för att kunna dö och då han kom som en tjänare, lade han i dagen sin vilja att dö (Ebr. 2: 14). Döden är syndens och djävulens högsta triumf över människan. Och Jesus måste själv dö för att på dödens egen mark möta djävulen och göra hans makt om intet. Hade Kristus endast levat och levat segerrikt, hade han visserligen varit Herre över de levande men också endast över de levande och icke över de döda. Men då nu människorna icke blott leva utan även dö, måste även Jesus följa dem i döden för att kunna segra över döden. Ty annars hade människan icke ägt frälsning från döden, såsom Kristus då icke heller varit Herre över döden. Men just därför har Kristus dött och åter blivit levande, att han skall vara Herre över både döda och levande (Rom. 14: 9). Kristi död var sålunda icke en död till döden, såsom om han skulle förbliva i döden, utan en död till seger över döden. Han hade icke segrat över döden, om han icke hade gått i döden. Och när Kristus uppstod ifrån de döda, visades därigenom, att han segrat över döden.

Hade Kristus icke dött, skulle därmed hans trogna i sin död beträtt marker, där Kristus icke hade varit och sålunda icke heller segrat och alltså icke heller kunnat vara dessas medlare och frälsare. De fromma skulle då i döden hava mött en fiende, som Kristus icke hade mött och i vilkens våld de alltså för evigt måst förbliva. Men med Kristi död och seger över döden segra även hans trogna över döden, som är den sista fienden (1 Kor. 15: 26, 54—57).

Med sitt kommande i kött och med sin tjänareställning beträder alltså Kristus redan från början vägen till döden. Därom påminde redan Jesu omskärelse, som icke skedde utan blods utgjutande, och Döparens framställande av honom såsom Guds Lamm vid begynnelsen av hans offentliga verksamhet (Joh. 1: 29, 36). Om sin död talade också Kristus själv (Markus 10: 32—34). Hans utlämnande i fiendernas våld skedde för övrigt i enlighet med vad Gud i sitt rådslut och sin försyn hade bestämt (Apg. 2: 23; 4: 27). Denna bestämmelse grundar sig på Guds förutseende och betyder icke ett gillande av dessa fienders hemiska gärning att utlämna Kristus till döden, såsom om ändamålet här skulle helöa medlet, och innebar så-

lunda icke heller någon människas tvångsbestämmelse att bringa Kristus till korset. Det var fiendernas eget frivilliga och onda rådslut att låta döda Kristus (Joh. 11: 47—53). Detta fiendernas förhållande mötte Gud enligt sitt rådslut och betjänade sig av på det sättet, att det icke fullföljde deras onda planer utan i stället förverkligade Guds eviga frälsningsråd. Icke fiendernas utan Guds syfte förverkligades alltså i Kristi död.

Kristi död var en död på korset. Då det därför heter om Kristus, att han var lydlig intill döden, ja intill döden på korset (Fil. 2: 8), är det senare uttrycket icke en upprepning av det förra utan en meningsfull förklaring av sättet för hans död. Kristus dog i kraft av en över honom uttalad dödsdom och således icke på det för människor vanliga sättet att dö. Över den avrättade brottslingen vilar en skam och vanära, som icke är för handen ifråga om annars hänsovna människor. Så djup var alltså Kristi förnedring, att han icke blott dog utan att han döddes såsom en missdådare och räknades bland ogärningsmän (Es. 53: 12). För övrigt ligger det i sakens natur, att Kristus måste dö på detta sätt för våra synder, om han annars skulle dö. Ty just därigenom men också endast därigenom var döden fullt frivillig såväl ifråga om Jesu eget utgivande av sig själv som ock ifråga om fiendernas onda rådslag därom. En ofrivillig död enligt lagarna för den fallna människans vanliga levnadslöpp var för Jesus såsom den helige och syndfrie icke given, såsom en sådan död icke heller givit seger över döden. Såsom Kristi ankomst i kött var och måste vara ett frivilligt antagande av mänsklig gestalt, så måste också Kristi död vara ett hans frivilliga utgivande i döden. Därför säger också Jesus själv, att ingen kunde taga livet ifrån honom, utan att han gav det av fri vilja. Och just därför att han själv gav sitt liv av fri vilja, kunde han också taga igen det (Joh. 10: 17—18). En ofrivilligt iråkad död är svaghet, då däremot Jesu frivilliga död var kärlek och makt. Och endast genom en sådan död kunde seger vinnas över döden. På grund av allt detta har också kristendomen tagit korset såsom symbol. Därför är också tallet om korset en Guds kraft för dem, som varda frälsta, då det däremot är en darskap för dem, som gå förlorade, och därför predikade Paulus den korsfäste Kristus» (1 Kor. 1: 17) 18, 23). Vid korset överflödade synden men vid korset överflödade nåden ännu mera.

Jesu medlareskap i förnedringen hade med korset slutfört sin uppgift.

I SIBIRIEN.

Av K. A. Fernström.

Efter åtskilliga svårigheter fingo vi äntligen hyra ett rum i Omsk, dit vi fingo flytta från sjukhuset.* Den vänliga kvinnliga doktorn besökte oss dock nästan dagligen en tid för att se till vår sjuka dotter, som nu tillfrisknade ganska fort, ehuru krafterna återkommo långsamt. Vår tillvaro blev nu mycket drägligare. Min hustru skötte hushållet, och jag skaffade hem vad som behövdes. Någon brist på livs-förnödenheter förefanns icke i Omsk. Troliken fanns det icke många plätser på jorden vid den tiden, som hade så riklig tillgång på matvaror som dena stad. Men allt var dyrt, ty rubeln hade fallit lågt i kurs.

En glad överraskning beredd oss en dag, då vi fingo se den svenska flaggan vaja över ett par 1:sta klassens järnvägsagnar, som stodo på ett sidospår på bangården. Det var minister Wallenberg med sällskap och greve Bonde med sällskap som nu »fastnat» där. De hade hindrats att resa vidare och höllos så gott som i fångenskap. Omsider fingo de dock

lämna vagnarna och hyra sig bostäder i staden. Vi voro nu omkring ett 40-tal svenskar i Omsk, och alla längtade vi efter att få komma därifrån. Varje onsdagskväll samlades svenskarna hos konsul Ljungdahl till supé och samspråk. Hos en grosshandlare Törnblom voro vi dessutom alltid välkomna, likaså hos en lantbrukare Granberg. De syntes båda hava det ekonomiskt bra i Omsk.

En enda svensk gudstjänst hade vi tillfälle

* Se sid. 343, där Fernström skriver om sin dotters sjukdom och därmed förknippade svårigheter.

att få vara med på. Det var hos en finsk pastor, anställd för luteranerna i distriktet. Han längtade hem till Finland, ty arbetet i Omsk var nu nästan omöjligt. De flesta luteranerna voro från Finland och Östersjöprovinserna förvista brottslingar. De fingo en tid bilda särskilda samhällen, men dessa blevo riktiga rövarehärdar, och de ha nu mera nästan upplösts. Det är ej underligt om ordet luteran eller protestant icke ljuder så väl i ryssarnas öron.

I Omsk finnas många kyrkor. Vid ett gatkors ligga t. ex. en grekisk-katolsk kyrka och en muhamedansk moské. Baptisterna ha ock ett vackert kapell i staden. Menoniternas antal lär vara ganska stort. De äro mest av tysk börd. De grekiska kyrkorna äro både många och fina. Någon musik hörde jag ej i någon av kyrkorna men däremot vacker körsång, och den och prästernas mässande synes utgöra det väsentliga av deras gudstjänster. Prästerna äro i allmänhet goda sångare, men de utföra sin förrättning på det

Tatarisk familj.

mest slentrianmässiga sätt.

Som jag förut nämnt, var allting orimligt dyrt i Omsk. Ett par skor betingade t. ex. ett pris av mellan 100 och 300 rubel och en kostym kläder upp till 1,000 rubel. Vi köpte ingenting i klädesväg, ehuru vi mycket väl behövt det, ty kölden var understundom rätt stark. Ändock gick det åt omkring 20 rubel om dagen för oss.

Arbetarna vid järnvägen, som endast hade från 8 till 14 rubel om dagen, etablerade strejk på hösten för att få lönerna höjda. Men de

styrande svarade med att skjuta ned fem av de strejkande, varefter order utgick till arbetarna, att alla, som följade dag ej gingo till sitt arbete, ävenledes skulle skjutas.

De soldater, som voro stationerade här, sågo vi ofta. De föreföllo vara under god disciplin. Man hörde ej heller något klagomål mot dem, och deras uppträdande syntes alltid mönstergillt, ja rent av gentlemannalikt.

Det fanns några österrikiska fångar i Omsk. Till deras läger fick man ej tillträde, men vi sågo dock några av dem. De voro klädda nästan i bara trasor.

En dag, medan vi ännu hade Lilly på sjukhuset, hade jag tagit ut en del sängkläder och hängt upp på ett staket för att sola. Flera trodde, att jag hängt upp dem till påseende och att de skulle säljas. De kommo därför och ville göra affärer. Bland dessa var en äldre man, som kom åkande. Han stannade och kom ned till mig, och jag hade mycken möda att övertyga honom, att jag ej önskade sälja något. Han gick till sin vagn men kom tillbaka och sade frågande: »Protestant?» — Jag svarade: »Protestant», och då fattade han båda mina händer och skakade dem hjärtligt, under det hela hans ansikte log så innerligt vänligt mot mig.

Vädret började bli allt kallare, och hoppet att vägen till Petrograd skulle bli öppen i en snar framtid allt mindre. Och för oss att i vintertid resa landvägen genom fronterna var ej att tänka på. Tillåtelse därtill vägrades ock bestämt av krigsledningen i Omsk. Det fanns således ej någon annan råd än att resa åter mot öster, om detta bleve oss möjligt, vilket dock icke var alldeles säkert. Vi lyckades dock att tillsammans med fem andra personer genom konsul Ljungdahl få respass för resa till Vladivostok eller Harbin.

De första av oss i Omsk inestängda svenskar, som återvände mot öster, voro minister Wallenberg och greve Bonde jämte ett par fröknar i deras sällskap. Vi reste över en månad senare och hade lyckan att få bland andra konsul Gerdts från Jokohama i vårt sällskap. Vi voro inalles åtta i sällskap och fingo löfte av myndigheterna, att om vi väntade från måndagen, då vi fingo passet, till torsdagen, så skulle två 2:draklass kupéer ställas till vårt förfogande. Vi antogo med glädje detta förslag. Tåget skulle gå kl. 5 på morgonen, men det kom ej in till Omsk förrän vid 4-tiden på fredagsmorgonen. Vi fingo således gå på stationen och vänta i bitter köld ett helt dygn. När tåget äntligen kom in, sökte vi förgäves efter de kupéer, som lovats oss. Konsul Gerdts lyckades emellertid få fatt i Checkkommandanten, och han drev ut soldaterna ur en kupé

och lät oss få den. Det var en kupé för fyra, och i den voro vi glada att få hålla till alla åtta under resan till Irkutsch, som tog 6 dagar. Vi hade hushåll tillsammans och levde mest på smörgåsar, té och kaffe. Det var med nöd vi kunde komma ut ur kupén, ty gången var full av folk, och lyckades man komma utanför dörren, fick man sedan med försiktighet treva sig fram steg för steg för att få ned foten mellan ben och fötter på de liggande och sittande, som voro hoppackade där.

I Irkutsch fingo vi plats i en 3:dje klass vagn med litet bättre utrymme.

I Harbin sade vi farväl till vårt resällskap för att fara över Darin till Kina. De andra fortsatte över Vladivostok till Japan. Ännu ett stycke måste vi fara med de ryska järnvägarna, nämligen till Chang Chen. På Vagon de lits kontor blevo vi tillradda att taga natttåg och andra klass sovvagn. Det fanns en liten andra klass sovvagn med tåget och den hölls stängd i det längsta, men kineserna kröpo in över tendern och fyllde den, innan den öppnades. Så fort jag kunde, gick jag in och visade konduktören mina biljetter och frågade efter våra platser enligt numren på biljetterna. Men några platser funnos ej. Vi måste packa in oss bland kineserna bäst vi kunde. Emellertid vägrade jag att lämna platsbiljetterna till konduktören, då vi ej fingo några platser, och gjorde anmälan därom på kontoret i Shanghai. Efter en tid kom svar från vederbörande i Harbin, att platserna varit reserverade för oss, och det var vårt fel, att vi ej togo dem i beslag, vadan järnvägspersonalen var utan skuld. Emellertid — härmed voro våra erfarenheter bland ryssarna slut, och härmed slutar jag mina skildringar över våra reseäventyr i Sibirien.

Mörkt var det för oss mången gång, men Herren hjälpte oss igenom det allt. Och nu ville jag knappast vara utan dessa upplevelser. Det var intressant att vara i Sibirien och att själv få se och iakttaga de väldiga omvälvningar, som just då försiggingo där. Men glada voro vi och tacksamma till Herren, då vi hade Sibrien bakom oss.

»Vinterny, familjens jultidning, med två vackra konstbilagor, kostar Kr. 2: 25.

De olika författarna samla intresset kring julens under och höga minne. Alla må se till, att Vinterny ej fattas på 1919 års julbord.»

H. M. i Norrlands Bladet.

GLÖM EJ att i tid rekvrirera MISSIONSHANDBOK MED ALMANACK för 1920! Upplagan är ej stor.

OST-TURKESTAN.

Interiörer från missionsarbetet i Jengi Hesar.

Av Gottfrid Palmberg.

Vårt arbete här är inte särskilt mångsidigt. Den ena dagen är den andra tämligen lik. I två år hava vi gjort alla möjliga försök att få en skola till stånd, men vi ha därvid blott blivit övertygade om, att detta för närvarande är omöjligt. Knappast någon stad i landet, som icke har större folkmängd, torde kunna uppvisa ett så stort antal skolor och så många elever som Jengi Hesar. När det så är bekant, att vi, såsom mollorna (= prästerna) säga, kommit hit för att fördärva deras religion, är naturligtvis ingen angelägen om att sända sina barn till oss för att få undervisning. Vi måste därför tillsvidare avstå från denna viktiga gren av arbetet. Under vintermånaderna gjorde fröken Elsa Andesson ett försök med syskola, och det lyckades så pass, att fyra flickor höllo ut hela tiden. De fingo därunder lyssna till många kristna berättelser.

Arbetet bland muhammedaner särskilt på en plats som denna kräver mycket av både tid och tålmod. Muhammedanerna äro icke angelägna om att stifta någon bekantskap med missionärerna, och bland dem, som icke känna sig dragna av evangelium, är det endast några få, som vilja vara med om någon ärlig vänskap gent emot dem. Men skall något uträttas, måste man stå i förbindelse med folket och söka inverka på de enskilda personerna. Man får därför så mycket som möjligt söka visa sig ha tid och intresse för sådana, som komma på besök, även om de långt ifrån göra sig förtjänta av någon uppoffring. Likaså får man genom att göra besök ute i staden hos handlare och hantverkare söka befästa och utvidga bekantskapen. I regel blir man artig mottagen, men undantag givas också, då man av miner och åtbörder tydligt förstår, att man gör klokast i att ej söka göra intrång. Några

religiösa samtal får man åtminstone inte i första hand lägga an på vid dessa gatubesök. Man får ha som närmaste mål att komma folket närmare.

På missionsstationen däremot får man söka leda samtalet in på de andliga tingen, vilket sällan möter några svårigheter, ty muhammedanen är på sitt sätt mycket religiös. Men vid dessa samtal fordras vishet och även takt och finkänslighet för att kunna säga sanningen utan att onödigt sära och förarga. Så länge man endast talar om Guds storhet och makt och vår litenhet, är muhammedanen med och likaså, då man ytligt och allmänt talar om synden. Men börjar man tala om vägen till frälsning från synden, märker man, att man kommit till vägskalet. Och kommer man så till frågan om Jesus och Muhammed, är man vid brännpunkten. Han för-

Missionsstationen i Jengi-Hesar.

klarar sig tro på Jesus, men hurudan denna tro är, får man se, om man för honom framställer evangeliernas Jesus. Då visar han sitt förakt genom att tiga eller genom att på ett mer eller mindre hänsynslöst sätt bemöta detta och framhålla sin profets förmenta storhet, eller ock söker han, då han vill visa sig artig, att på något medlande sätt få slut på samtalet.

För några dagar sedan kommo två avganer på besök, och genast började vi samtala om religionen. Då efter en stund ett persiskt markusevangelium räcktes dem, visade den ena sin vördnad för det genom att vid mottagandet kyssa det. Men då han såsom muhammedanerna vanligen göra, började läsa i bokens början, stötte han med detsamma på orden »Guds Son». Genast lade han boken ifrån sig, och då jag frågade efter orsaken, svarade han: »Huru skulle vi kunna tycka om en bok, som innehåller sådana ord.» Den stöttestenen kan

man dock till största delen hjälpa en ärlig muhammedan förbi genom att framhålla koranens ord om Jesu övernaturliga avlelse och att koranen benämner Jesus Ruh ulla (= Guds Ande). Den andre avganen låtsade kanske av artighet förstå och gilla denna förklaring men tillade, att i deras böcker benämnes Moses »Guds penna», därför att han av Gud fått mottaga och nedskriva lagen för Israels folk, och så kallas Jesus Guds Son, därför att han stått Gud nära och förmedlat evangelium. Den förre ville inte längre vara med om någon diskussion, och då jag vid avskedet frågade, om jag ej finge giva dem ett evangelium, svarade han, att om den boken passade för oss, kunde vi behålla den. Detta visar något av svårigheterna för evangeliets framgång bland islams söner.

Till våra söndagsmöten få vi icke vänta några stora skaror. Men då dessa våra mötenes karaktär och ändamål äro tämligen allmänt kända, får man vara glad över varje muhammedan, som vågar komma. I allmänhet lyssna de stilla och uppmärksamt, men kommer någon gång en stor »molla» med, sätter han vanligen med eller mot sin vilja prägeln på mötet. Deltager han med i bönen och lyssnar, då vi tala, har man hela församlingen med, men är han en fanatiker, som gör den ringaste min av att demonstrera emot oss, då följer också hela hopen honom.

Vår publik utgöres icke av många ständigt återkommande åhörare, men några undantag givas dock. Vi ha till exempel en badmästare från staden, som långa tider söndag efter söndag kommit med. Och då han icke fruktar, att någon är med, som spionerar på honom, lyssnar han, som om han ville taga vara på varje ord. Vi kunna icke tro annat, än att han har behov av att höra evangelium, men då man samtalar med honom, är han mycket tyst och sluten. Emellanåt blir han av sina grannar svårt ansatt för sina flitiga besök på våra möten och måste då en tid utebliva, men rätt vad det är, kommer han igen.

För att få helg över våra möten måste vi hålla strängt på stillhet och ordning. Men hava vi många kvinnor och barn med, är detta icke alltid någon lätt sak. Vi hava i vår samlingsal inrättat oss efter landets sed, så att vi i stället för bänkar ha filtmatrö utlagda på golvet, på vilka folket sitter. Men smättingarna, som i detta land äro vana vid att göra vad de vilja, söka också göra det i kyrkan. Det kan då bli riktiga uppträden, som mycket störa gudstjänsten. Men småbarnen äro icke våra värsta fridstörare. Svårare är det då någon eller några av de många dåliga kvinnorna komma. De trotsa fräckt varje tillrättvisning och taga människens hela intresse med sina

lättsinniga miner och blickar. Dock må det sägas, att vi numera sällan bli så svårt störda som första tiden.

En gång i veckan samlas vi med missionsstationens folk, då vi i följd läsa och förklara någon av bibelns böcker. Man ville så gärna hoppas, att dessa våra tjänare, som dagligen leva ibland oss, skulle bli överbevisade om skillnaden emellan deras och vår religion. Några av dem ha också fått mod att taga steget ut, men mycket faller på vägen och på stengrunden. Man får dock icke därför sluta upp med att så.

Den blinde Chiang.

Av B. E. Rydén.

Edert arbete är icke fåfängt i Herren, säger aposteln Paulus. Gång efter annan få även vi anledning att säga detsamma. Senast i dag fick jag en erinran därom.

För rätt många år sedan kom en fattig moder i Shasi, Kina, och frågade, om vi kunde på något sätt hjälpa hennes blinda gosse. Jag skrev till blindskolan i Hankow och frågade om plats för honom. Han fick komma in mot vissa villkor, vilka vi lovade uppfylla. Så sände vi bud till gossens moder och meddelade henne saken samt lovade göra vårt bästa för honom.

Någon dag senare kom hon för att överlämna gossen till oss. Men då vi fingo se honom, blevo vi rent av förskräckta. Gossen hade blivit blind under en svår sjukdom, om jag ej minnes fel, var det smittkopporna. Men o, huru han nu såg ut. Jag kan ej uppräknas namnen på alla hudsjukdomar, varmed han var behäftad. Och så smutsig och trasig han var! Han måste riktigt rengöras från smuts, skabb, ohyra och allt annat elände, innan han kunde skickas till skolan. Sent omsider var hans utseende så pass hyggligt, att vi kunde sända iväg honom.

Hela händelsen hade helt fallit ur mitt minne, tills jag i dag fick brev dels från blindskolans föreståndare, Miles, dels från missionär Åhs i Shasi. Då gossen kom till oss, var han helt främmande för Gud och hans ord. Ingen stjärna av hopp, ljus eller glädje lyste på hans stig. Hans yttre och inre liv voro idel mörker. Nu skrev föreståndaren för blindskolan bland annat följande: »Käre broder Rydén! Den blinde gossen Chiang Yu So, vilken Ni för några år sedan sände till skolan, har nu slutat sin kurs och skall snart lämna oss. Han har sitt hem i Shasi och han har bett mig skriva och fråga, om Ni kunde skaf-

fa honom någon plats som organist och sånglärare, för vilka poster han är väl kyalificerad. Han har gjort stora framsteg under sin skoltid, och jag hoppas, att han skall lyckas få en plats, där han kan tjäna sitt livsuppehälle. Kunde det ske i närheten av hans hem, så vore det så mycket bättre. Jag är förvissad om, att han skall visa sin stora tacksamhet här för.»

Missionär Åhs skriver om Chiang: »Jag sänder härmed ett brev från blindskolan i Hankow angående den blinde eleven Chiang, som Ni sände dit. Vi ha nu anställt honom här i Shasi. Han hjälper till i gatkapellet och med spelning. Dessutom här han sången i gosskolan. Han är skicklig att spela och läsa. Han vittnar ock om Gud emellanåt. Vi tycka alla om honom. Han är snäll och gudfruktig. Ni kan vara glada över honom.»

Dessa båda vittnesbörd säga oss: »Edert arbete är icke fåfängt i Herren.» Jag kan ej säga, huru dessa brev glädde mitt hjärta. Låt oss prisä Gud, att han bekänner sig till arbetet!

Chiang är nu anställd i missionens tjänst i Shasi och har där en stor mission att fylla i det myckna arbetet. Jag är viss om, att någon av missionens vänner skall känna sig kallad av Gud att bli hans underhållare. Det erforderliga beloppet är säkert ej stort.

Predikantkåren.

Ivar Claesson, Övre Ullerud, har antagit kallelse till Hagfors Missionsförening.

Ture Lindquist, Älvros, har antagit kallelse till Edsbro i Uppland med tillträde denna månad.

Aug. E. Palmér, Haparanda, har kallats till Dalhems Missionsförsamling, Gottland. Platsen tillträdes i slutet av denna månad.

Bernhard Andersson, Heby, har antagit redaktörsplatsen i Dala-Tidningen.

Bertil Quick, Sävedalen, har den 16 november ingått äktenskap med fröken Astrid Malmgren, dotter till disponent Th. Malmgren, Möln dal. Akten förrättades av distriktsföreståndare O. Olofsson, Göteborg.

Fröken *Ida Andersson*, Särna, har av Kristinehamns Missionsförening kallats till församlingssystem. Fröken Andersson genomgår för närvarande församlingstjänarinnekursen i Karlskoga.

Missionär L. E. Högberg till Tyskland.

För att verka bland ryska krigsfångar.

Missionär L. E. Högberg, som sedan 1880 varit Svenska Missionsförbundets missionär i Ryssland och sydvästra Asien, har nyligen avrest till Tyskland för att — fortfarande i egenskap av vår missionär — upptaga evangelisk mission bland ryska krigsfångar. Resan gällde i första hand en i Berlins närhet liggande stad vid namn Wernigerode, och kommer Högberg att utföra sin mission i samband med i Ryska missionens tjänst varande missionären J. Svensson och pastor Jack, vilken senare förut varit rektor vid ett frikyrkligt seminarium i Sydryssland. Givetvis kommer Högberg dock att för sin verksamhet besöka olika platser i landet.

Man beräknar, att omkring tvåhundra tusen ryska krigsfångar ännu finnas i Tyskland, och endast i Berlin uppehålla sig därjämte omkring åttio tusen civilryssar.

Högbergs mission har till syftemål att bringa evangelium till dessa ryssar i det tyska riket. Och särskilt vill man söka föra dem under evangeliets inflytande, så att de vid sin hemkomst till Ryssland skola bli Herrens sändebud ibland sitt eget folk. Så långt det är möjligt, skall också hjälp i övrigt beredas fattiga krigsfångar. Och om någon missionsvän för särskilt Högbergs mission vill insända bidrag, mottagas sådana med tacksamhet.

Det är alltså till ett viktigt missionsarbete, som missionär Högberg nu avrest. Och då Högberg under många år verkat i Ryssland och sålunda är väl förtrogen med det landets språk och förhållanden, är han förvisso mycket lämplig för ifrågavarande uppgift. Därjämte har Högberg förut under krigets lopp verkat bland ryska krigsfångar och utgår nu därför med erfarenhet även för denna särskilda mission.

Må då Guds välsignelse i rikt mått vila över även detta verk!

**Börja i tid att samla prenumeranter
å tidningen Missionsförbundet!**

FRÅN HEMFÖRSAMLINGARNA.

Tynderö. || Pastor Axel Magnuson, som antagit Tynderö Brödräfsamlingens kallelse att verka som dess herde och lärare, avskildes för denna befattning av distriktsförest. E. Kruse lördagen den 8 nov. Pastor Magnuson har under mer än 15 års tid verkat som mongolmissionär i Amerikanska Alliansmissionens tjänst men torde av hälsoskäl ej kunna återvända till Mongoliet.

Saltvik. || Saltviks Missionsförening firade invigningsfest i sitt nyrestaurerade missionshus söndagen den 2 november. Invigningstalet hölls av distriktsförest. J. A. Karlman, varjämte goda predikningar hölls av pastor J. O. Häggström, Västervik, och predikanten på platsen, pastor Oscar Halloff. Dessutom förekom kör- och solosång. Den nyrestaurerade lokalen ter sig särskilt vad det inre beträffar numera synnerligen vacker. Därjämte är den i det närmaste skuldfri.

Figeholm. || Välkomstfest firade Figeholms Missionsförening söndagen den 9 november för sin nykomne predikant, pastor A. Karlsson. Församlingen har ej haft egen predikant förr men har nu tillsammans med övriga kretsar inom Misterhults socken anställt sådan. Såsom talare under högtiden medverkade pastor O. Halloff, Saltvik, E. L. Eriksson, Påskallavik, och A. Karlsson.

Umeå. || Evangelistkursen för de båda nordligaste distrikten började den 3 november i Immanuelskapellet i Umeå. I kursen deltaga 14 elever, 4 från Norrbotten, 4 från norra Ångermanland och 6 från Västerbotten. Umeå kristna ungdomsförening och församling mottog deltagarna i kursen och dess ledare på ett mycket tilltalande sätt. Redan söndags e. m. vid missionsfesten hälsade pastor Tillman de främmande bröderna och deras lärare välkomna. På måndagskvällen var särskild fest anordnad, vars program upptog tal av Tillman, Friman och Ekman, sång av kören, duett- och solosång. Kursen kommer att fortgå under fem veckor. Det jämförelsevis stora antalet deltagare bådär gott för framtiden även för dessa landsändar.

Väddö. || Sitt tredje missionshus invigde Väddö Friförsamling söndagen den 16 november. Pastor C. Lindén och C. Sandell från Norrtälje samt församlingens egna predikanter, A. Wallskog och L. E. Svartholm medverkade vid invigningen.

Missionshuset, som uppfördes under sommaren och är beläget vid Väddö-Backa, rymmer

omkring 200 personer och har i uppförande kostat omkring 6,500 kr.

Knutby. || Trettioårsjubileum firade Knutby Friförsamling söndagen den 9 november. Distriktsförest. L. W. Nordkvist, predikanterna Nilsson och Jonsson från Norrtälje Missionsförening predikade. Med sång och musik tjänade f. d. organisten och skolläraren Alsén, Knutby, samt kamrer Hagrell från Uppsala ävensom Knutby ungdomsföreningens sångare. I den smakfullt dekorerade lokalen bjödos missionsvännerna på middag och kaffe. Festen var talrikt besökt och stämningen mycket god.

Limhamn. || Avskedsfest har av Limhamns Missionsförsamling nyligen hållits för pastor Th. Lundmark, som i sex år tjänat som dess predikant och föreståndare men som nu avflyttat till Hälsingborg, där han tillträtt liknande befattning. Festen, som var ovanligt talrikt besökt, inleddes av församlingens vice föreståndare, kapten Joh. Persson, varefter sedan åtskilliga nummer av horn-, sträng- och orkestermusik utförts hälsningstalet höll av församlingens ordförande, hamnkapt. Edv. Persson. Efter det kaffe serverats för cirka 600 personer hölls tal av ett tjugotal personer. Bland andra talade pastor Henriksson från metodistförsamlingen på platsen, som erinrade om det goda förhållande och samarbete, som rätt under de gångna åren mellan honom personligen och pastor Lundmark såväl som emellan de båda församlingarna. Från Malmö hade anlant pastorerna Lövgren från Betel, Ljungfelt från Salem och Neil från Ev.-luth. församlingen vid Gasverksgatan, vilka alla talade å egna och respektive församlingars vägnar. En skriven hälsning anlände från pastor Oskar Karlsson, Betel, Malmö, avsånd från Linköping.

Ordföranden överlämnade en gåva åt pastor Lundmark, bestående av ett guldur jämte en penningsumma, såsom en tacksamhetsgård från församlingen. Ett särskilt tack riktades till fru Lundmark för det hon tagit initiativet till bildandet av en kvinnoförening inom församlingen. Även från ungdomsföreningen, vars ordförande pastor Lundmark varit under de gångna åren, hade L. på ett särskilt, av föreningen anordnat samkväm erhållit en gåva.

»Hem Hem, de ungas jultidning. Kr. 1: 25.

Publikationens många illustrationer, betraktelser, berättelser och poem genomdallas av julstämning — allt lärorikt och piggt.

Endast kulturbiten »Jon i Lämås» av rektor Mosesson ger valuta för vad Hem Hem kostar.»

H. M. i Norrlands Bladet.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION.

Gästrikland || Överenskommelse har nu träffats därom att den i Gästrikland företagna insamlingen för kongomissionens utvidgning skall tillfalla den under byggnad varande missionsstationen Kolo i Franska Kongo. Denna station blir således Gästriklands kongostation.

Vår pensionskassa. || Svenska Missionsförbundets Pensionskassa räknar nu 515 medlemmar.

Prenumerera i god tid! || Med detta nummer följer till alla prenumeranter en blankett för prenumeration å Missionsförbundet för 1920. Prenumerationen verkställes å närmaste postanstalt. För att tidningen skall komma prenumeranterna utan avbrott till handa bör prenumerationen ske i god tid och i varje fall före nyåret.

Vi hoppas att även under 1920 få behålla alla våra prenumeranter och därjämte vinna många, många nya. Uppmana din granne att prenumerera!

Offerveckan. || Till den 27 november hade från årets offervecka inlutit kr. 138,314: 54, vilken summa utgör kr. 20,000: — mera än slutresultatet i fjol. På samma gång vi häröver äro hjärtligt tacksamma, behöves allt så väl, ty våra missionsutgifter hava stegrats betydligt. Slutresultatet skola vi framdeles lämna meddelande om.

I förbudsfrågan. || Även det nyligen hållna predikantmötet i Kvillsfors har uttalat sig i förbudsfrågan. Uttalandet slutar med följande ord:

Mötet uttalar nu den förhoppningen, att alla rättänkande och ansvars-kännande medborgare och i synnerhet det kristna folket måtte insätta all sin kraft för åstadkommande av förbudsfrågans snara lösning.

Sparbössorna för missionen. || Tiden för sparbössornas tömning — annandag jul — närmar sig. Från Styrelsen kommer att utsändas upprop för missionsfesten, som i samband med sparbössornas tömning den dagen hålles i alla våra församlingar. Sparbössor för Svenska Missionsförbundets mission kunna gratis erhållas från vår expedition.

Den nya sångboken. || För den av senaste styrelsesammanträdet beslutade överarbetningen av det nya sångboks-förslaget har kommittén varit samlad några dagar här på expe-

ditionen. Ännu ett sammanträde hålles under denna månad, då kommitténs arbete anses skall kunna avslutas för att framläggas vid Styrelsens sammanträde i januari. Blir det då, som man hoppas, antaget, är den nya sångboken att vänta inom den närmaste tiden därefter.

Allmänna böneveckan. || Den av Evangeliska Alliansen årligen anordnade böneveckan hålles den 4—10 januari 1920. Program för denna vecka kommer att införas i något av de sista numren för detta år.

Distriktsmöte. || För val av distriktsföreståndare för Upplands distrikt hålles distriktsmöte i Uppsala fredagen den 12 d:s. Nuvarande föreståndaren L. W. Nordquist avgår med nästa år efter hunna 65 års ålder.

Samarbetet. || Frikyrkliga samarbetskommittén och den av förra frikyrkomötet särskilt tillsatta utredningskommittén hava gemensamt sammanträde i Stockholm den 5 dennes.

D:r A. B. Simpson. || Den mycket bekante missionsmannen, d:r A. B. Simpson, har avlidit i Newyork. Han var stiftare och ledare av det amerikanska missionssällskapet Christian and Missionary Alliance och av missionsinstitutet i Nyack. Även ett stort antal svenska missionärer hava varit anställda i detta sällskaps tjänst. Som talare och skriftställare har d:r Simpson därjämte utövat stort inflytande över stora delar av världen.

Avliden kristlig sångare. || D:r Daniel Brink Towner har avlidit i Longwood, Missouri. D:r Towner slöt sig redan 1883 till den bekante evangelisten Moody, med vilken han då sammanträffade i Cincinnati och vid vilkens möten där han ledde en kör på ett tusen röster. Han samverkade sedan med Moody ända till dennes död. D:r Towner har komponerat över två tusen evangeliska sånger och redigerat tjugotre sångsamlingar. Han var den siste av de stora evangeliska sångare, som samverkade med Moody.

Nu har även denne ljuvliga sångare fått gå till det land, där sången evigt skall ljuda till Guds och Lammets ära.

Missionsskolan. || Ungefär halva summan har hittills tecknats för det nya skolbygget på Lidingö. Behovet är sålunda ännu stort, och hoppas vi därför att alla, som kunna det, må bidra med större och mindre belopp. Dyr-tiden gör sig kännbar även vid detta företag.

Enfaldig bön.

Santalmissionären Hans Peter Börresen föddes i Kristianshamn, Danmark, 1852 och dog på missionsstationen Ebenezer i Santalistan, Indien, i september 1901. Då man vid ett tillfälle under hans sista vilotid i hemlandet frågade honom, om han icke ville tillbringa sina sista dagar i hemlandet, svarade han: »Nej, jag vill ut igen, och jag vill dö därute, ty jag vill uppstå med detta folk.»

Se, detta är missionssinne!

Börresen var en av dessa lyckliga naturer, som enfaldigt tro på Gud och taga honom på orden. Därför blev också hans liv så välsignat och rikt på bönhörelser. Vi vilja här berätta om några av hans upplevelser med Gud.

En gång var kassan tom, och mänskligt sett hade han inga utsikter att få pengar. Men han visste råd. Han gick till Gud i bön och lade fram saken inför honom. Och Gud lät honom icke bliva utan svar. En natt, då han låg försjunken i bön för denna saks skull, ingav Gud honom i sinnet att vända sig till en man i Kalkutta. Där skulle han få hjälp. Börresen tövade icke med att resa dit. Och då han träffade sin vän i Kalkutta, utbrast denne: »Men är du här! Du kommer, som om du vore sänd av Gud.» »Det är jag också», svarade Börresen. »Nu skall du få höra», sade den andre. »Jag drömde förliden natt, att en man kom fram till mig och tillsade mig att sända dig en bestämd summa penningar. Här är nu beloppet. Jag stod just nu i begrepp att gå ned till postkontoret med dem». Så hörde Gud sin väns bön.

En gång, då Börresen var ute på en missionsresa, blev hans hustru livsfarligt sjuk. Han erhöll då ett brev, i vilket det stod: »Skynda dig hem, om du önskar att ännu en gång få se din hustru i livet.» Börresen ville dock högst ogärna avbryta sin resa, som länge varit förberedd och som allaredan hade fört honom långt från hemmet. I full tillit till att Gud både kunde och ville hjälpa honom samlade han sina vänner omkring sig, tog fram sin bibel och sade: »Vi läsa i denna bok om många underfulla gärningar av vår Frälsare, då han gick omkring här på jorden. Men tron I icke, att han kan göra liknande under den dag som i dag är?» Jo, det trodde de. »Hjälp mig då att bedja», sade han. Då han nu, som det om den rätta bönen så träffande heter i 9:e versen av den 62:a psalmen, utgjutit sitt hjärta för Gud i en innerlig bön, skrev han till sin hustru: »Var vid gott mod, du blir snart frisk, ty vi hava bedit för dig.» Det står om konungsmannens tjänare, att febern övergav hans son samma stund, som Jesus sade till honom: »Gå, din son lever» (Joh. 4: 50). Så

gick det också här. Samma timme, under vilken Börresen bad, förnam hans hustru ett omslag i sjukdomen och sade till missionär Skrefsrud: »Nu känner jag mig bättre, och jag tror jag kommer att bliva frisk.» Hon blev det också och levde många år efter denna stund.

En gång, då Börresen var hemma i Danmark, skulle han predika vid ett stort missionsmöte någonstades på Jyllands västkust. Mötet skulle hållas på en bondgård i en större lada. Men ladan visade sig vara alldeles för liten för det myckna folket. Den stora skaran måste därför stanna utanför, och en vagn anskaffades åt Börresen till talarestol. Det var en stormig höstdag, mörka moln drevo över himmelen och regnskurar föllo oavlåtligt. Då Börresen stigit upp på vagnen, blottade han sitt huvud. »Käre Fader», sade han, »du ser, att vi äro många samlade här. Och vi hava samlats omkring dig och din rikssak. Nu beder jag dig, att du ville giva oss uppehållsväder, så länge mötet varar. Ja, Fader, »iv oss gott väder, och lät icke regnet fördärva mötet för oss.» Där stodo tvenne präster i folkhopen. Den ene sade: »Han talar dristigt.» Han tänkte nämligen: »Det kommer nog snart en regnby i alla fall.» Och han tillade: »På det där sättet vågade jag inte bedja till Gud.» Och den andre svarade: »Nej, det vågar jag inte heller, men han känner honom bättre.»

Behöver det sägas, att det inte kom en regndroppe under hela mötet?

Se, sådan var Börresen. Så nära levde han Gud.

Gå du, och hör likaledes! Ty vi hava en Gud, som hör bön. Och en rättfärdig mans bön förmår mycket, då hon är allvarlig.

(Från norskan.)

A. Fibiger.

Kasta din börda på Herren!

Det lättaste sättet att bliva av med en börda är att kasta av den. Låt den fara, och ju tyngre den är, desto lättare faller den. Vi behaga Gud mest, när vi icke bära på någon börda, ty den, som går betungad av många omsorger, har icke lärt att lita på Gud. Gud säger nu icke: »Lyft upp din börda och lägg den på mig», utan: »Kasta den på mig», vilket betyder att helt enkelt släppa den och låta Gud taga den. Vilken nåd är det icke att tro, att Gud är med oss vid varje steg vi taga; att varje ögonblick lita på hans närvaro och hjälp; att tro, att han har omsorg om oss och att hava vår ro i att på honom kasta all omsorg. Vilket misstag göra vi icke, då vi själva bära de börador, dem vi borde lämna åt Herren!

Missionsskolans hushåll.

En vädjan från husmodern.

Förtrötts icke att göra det goda!

Guds församling har många åkertegar att beså. I sinom tid skall hon ock få skörda en mångfald av frukter, om hon icke tröttnar. Gud handlar med oss alldeles som föräldrar handla med sina barn, då de uppmana dem att offra något av sitt eget för missionen eller för någon behövande. Och visserligen fröjdas hans hjärta, då vi dela med oss åt dem, som behöva vår hjälp.

Många missionsvänner hava varit vänliga att komma ihåg eleverna vid Missionsskolan med gåvor av flera slag, och vi äro däröver innerligt tacksamma och bedja Gud, att han må låta dem få skörda rik välsignelse därav. Det har varit rörande att få packa upp de lådor med diverse matvaror, som flera gånger i höst sänts oss. En fläkt av välsignelse och glädje har mött en vid varje paket eller påse man öppnat. Men vi äro många — ett hushåll på några och hundra — och bedja att i fortsättningen bliva ihågkomna av missionsvännerna. Vi äro tacksamma för matvaror av alla slag och lika kärkomna äro penningar, som nu så lätt kunna utbytas. Kanske tänker mången missionsvän, att vi äro överhopade med gåvor och sänder därför intet. Så är dock ej fallet. Vi skulle vara tacksamma, om en betydlig ökning bleve resultatet av denna lilla påminnelse. De här varande eleverna bliva i framtiden våra predikanter och missionärer. Först och sist bedja vi att bli inneslutna i missionsvännernas varma förböner. Vile Guds rika välsignelse över eder och oss!

Vördsamt

Maria Wennerström.

Varor sändas under min adress och Missionsskolan, *Värtan*. Postadressen är Missionsskolan, *Lidingö Villastad*.

Restur

för Kina-missionär G. Cederlöf.
Kronobergs distrikt. December.

Bästena den 4 kl. 6 e. m., Agunaryd den 5 kl. 6 e. m., Hjortsberga den 6 kl. 6 e. m. och den 7 kl. 11 f. m., Lamhult den 7 kl. 4 e. m., Asheda den 10 kl. 7 e. m., Norrhult den 11 kl. 7 e. m., Elmshult den 12 kl. 6 e. m., Lenhovda den 13 kl. 6 e. m., Hohult den 14, Hovmantorp den 15 kl. 7 e. m., Växjö den 16 kl. 8 e. m., Ljungby den 17 kl. 8 e. m., Ingelstad den 18 kl. 6 e. m., Dörarp den 19 kl. 6 e. m., Vittaryd den 20 kl. 6 e. m., Domaryd den 21 kl. 11 f. m., Aby den 21 kl. 4 e. m., Hörda den 21 kl. 7 e. m.

Kollekt upptages tacksamt för Svenska Missionsförbundets mission i Kina.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Predikantmöte.

Predikantmöte för predikanter inom Jönköpings läns och Hallands distrikt hölls i Kvillsfors den 13 och 14 november. Närvarande voro ett tjugotal predikanter. Efter hälsningstal av predikantförbundets ordförande, red. A. Ohldén, och predikanten på platsen, pastor Knut Wising, diskuterades en del för den andliga verksamheten betydelsefulla frågor. Första dagen samtalades över följande frågor: »Vad hör till det centrala i en predikants och församlingsföreståndares uppgift, och är det någon fara att sysslandet med mångahanda småting tar tiden i anspråk, så att det väsentligaste blir åsidosatt?» Det framhölls som en fara att splittra sina krafter och sin tid på allt möjligt och att sådant mångsyssleri kan leda därhän, att det väsentliga blir åsidosatt. Men det framhölls också att en predikant ej bör stå främmande för rörelserna i tiden utan med vaken blick följa dem och kunna gripa in med vishet, där så fordras. Det är också mycket, som ej kan räknas som det centrala i evangelii förkunnelse, men som är för vår verksamhet gagnande och betydelsefullt, och vi göra klokt i att också räkna därmed. Det framhölls också som något av det centrala för en evangelii arbetare att under bön till Gud väl förbereda sig för sin uppgift i så väl församlingsvärden som då det gäller predikan. Dock är under alla förhållanden evangelii predikan om Jesus Kristus, död för våra synder och uppstånden till vår rättfärdiggörelse, det allra viktigaste. I samband med denna fråga diskuterades frågorna: »Huru skola vi få mera hänförelse i vårt arbete?» samt: »Hava vi i vår verksamhet utvecklats mera på bredden än på djupet, och — om så är — vad kan göras för att befordra en i alla avseenden frisk och harmonisk utveckling?» Samtalet över dessa frågor blev både uppbyggligt och lärorikt. Tvenne frågor rörande Anden diskuterades sedan.

För att Gud skall kunna få meddela andekraft åt oss framhölls vikten av bön men även villighet att göra Guds vilja. Även rekommenderades särskilda möten för de troende i och för det andliga livets fördjupande. Andra dagens f. m. upptogs med behandling av predikantförbundets enskilda angelägenheter, varvid bland annat förekom val av styrelse och omvaldes den avgående: red. A. Ohldén, ordf., W. Walldén, v. ordf., G. Dahl, kassör, K. A. Karlén, sekr. Inträde i predikantförbundet beviljades predikanterna Henning Jansson och Ernst Andersson i Jönköpings Ansgariiförenings tjänst samt E. Björkman, Värnamo, och missionär S. A. Flodén. En mycket intressant och instruktiv föreläsning över ämnet »Jesu liv» hölls av pastor A. M. Karlstedt, Nässjö. På e. m., då även den troende allmänheten hade tillträde, förekom ett uppbyggligt och lärorikt samtal över frågorna: »Varigenom får en kristen sina sinnen övade att skilja mellan gott och ont?» (Ebr. 5: 14) samt »Vad förstås med uppbyggelse och huru anordna en sammankomst så, att den må bli verkligt uppbyggligt?»

På kvällarna hölls offentliga möten, då flera bröder med liv och värme frambrö livets ord för en talrik folkskara. Missionär Flodén höll föredrag över ämnet »Mina upplevelser i Kongo» och doktor G. Palmer över ämnet: »Religiösa njutningar och religiös njutningslystnad.» Musikföreningen på platsen medverkade på ett förtjänstfullt sätt.

K. A. Karlén.

**Prenumerera i tid på tidningen
Missionsförbundet för nästa år!**

Henrik Bohman.*Sjuttiofem år.*

Pastor Henrik Bohman, Blidö, fyller sjuttiofem år onsdagen den 10 d:s.

Det är en lika välsignelserik som långvarig verksamhet i evangelii tjänst, som denne Herrens tjänare kan se tillbaka på. I över femtio år har han med mycken trohet och skicklighet förkunnat det evangelium, som för honom

själv blivit en kraft till frälsning. En av de kraftiga och evangeliska folkvittnena från 1870-talet var Bohman med i kärntruppen vid Svenska Missionsförbundets bildande 1878.

Bohman predikan har lyst och värmt på samma gång. Med sin grundliga skriftkänedom har han i sin förkunnelse varit särskilt lycklig att finna bibelordets uppbyggliga finesser. Hans liv och umgängelse hava därjämte präglats av en sann och fridsmåttad andlighet.

Pastor Bohman var 1872—1889 predikant i Norrtälje Missionsförening. Sistnämnda år blev han predikant i Vaxholm, där han verkade till 1897, då han antog enahanda befattning i Oskarshamn. 1905 avflyttade han till Visby och 1910 tillbaka till Norrtälje. Sedan 1915 har Bohman verkat längre eller kortare tid på flere platser i olika delar av landet.

Vi tillönska sjuttiofemåringen Guds rika frid och välsignelse.

LÄS OCH SPRID

En hjord och en herde

av Elias Hane. Denna skrift är ett ord i sin tid för att främja de troendes enhet. Pris 1 kr. + porto 15 öre. Vid parti rabatt.

Den Evang. Brödrmissionsen, Nyköping.

Där intresse finnes.

En arbetarehustru vid Kristinedal lämnade för en tid sedan 35 kronor för missionen. Det var »söndagsägg» som hon under året noga avskilt och sålt för missionens räkning, och hade de tills dato inbragt denna summa — ett vackert offer av en fattig arbetarehustru.

SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS EXPEDITION

Barnhusgatan 10, Stockholm C.

Bikstelefon: Missionsföreståndaren och sekreteraren för yttre missionen 40 75.

Kamrern och kassaavdelningen 228 68.

Bokförlaget, redaktörerna och S. M. U. 85 25.

Allmänna telefon: 46 34 och 74 15.

Obs.! Linjeväljare till alla avdelningar. Obs.!

Inregistrerad telegrafadr.: »Förbundet Stockholm».

Expeditionen hålles öppen alla helgfria dagar från kl. 9 f. m. till 5 e. m.

Lördagar och helgdagsaftnar stänges Expeditionen kl. två (2) e. m.

**Svenska Missionsförbundets Ungdom.
(S. M. U.)**

Gemensam expedition med Sv. Missionsförbundet.

Svenska Missionsförbundets missionsfält.

Svenska Missionsförbundet bedriver mission i Kongo, Kina, Ost-Turkestan, Kaukasien, Ryssland och Lappland samt sjömansmission i Engana.

Missionsförbundet.

Organ för Svenska Missionsförbundet.

Utkommer varje torsdag.

Prenumerationspriset är kr. 3: 50 för heldr. All prenumeration sker på posten. Till utlandet kostar tidningen kr. 5: 50 för heldr.

Alla meddelanden, som röra Svenska Missionsförbundet och dess verksamhet, jämte gåvor till missionen och rekvisitioner adresseras till Svenska Missionsförbundets Expedition.

I testamenten och gåvobrev, som upprättas till förmån för Svenska Missionsförbundets verksamhet i allmänhet eller till någon särskild gren därav, torde noga angivas, att det är till Svenska Missionsförbundets mission. När testamente t. ex. endast innehåller, att ett visst belopp skall tillfalla hednissionsen, så kan ju ovisshet uppstå, om det är Svenska Missionsförbundet eller något annat sällskap, som skall hava penningarna.

Sparbössor för insamlande av medel till Missionsförbundets yttre och inre mission utdelas gratis och kunna rekvireras från Svenska Missionsförbundets Expedition.

Förslag till stadgar för församlingar och ungdomsföreningar erhållas på begäran gratis från Svenska Missionsförbundets Expedition.

**Prenumerera på Missionsförbundet!
Samla prenumeranter!**

Prenumerantsamlare erhålla 25 öre för varje ex., då postkvitto & minst sex (6) ex. insändes till Expeditionen.

Till Missionsförbundets Prenumerantsamlare och vänner.

Det är med tillförsikt, som Redaktionen av Missionsförbundet åter vänder sig särskilt till Eder med vördsam anmodan om kraftig medverkan för tidningens spridning nästkommande år.

Vi behöva icke för Eder redogöra för tidningens innehåll och syfte. Under det nu snart tilländalupna året, som är det första för Missionsförbundet med dess nya och utökade program, hava vi därjämte gjort erfarenheter, som skola vara oss en hjälp att för tidningens kommande verksamhet giva det bästa i de spörsmål, som falla inom området för dess uppgift.

Vi bedja alltså alla predikanter och prenumerantsamlare och övriga vänner att amla prenumeranter å Missionsförbundet för 1920.

Tidningens upplaga har för 1919 utgjort omkring 23,000 exemplar, vilket innebär en betydlig ökning från föregående år. Genom Eder medverkan hoppas vi att ytterligare och avsevärt få Missionsförbundets upplaga ökad för 1920.

Missionsförbundet kommer att för nästa år framträda med en ny, enkel och smakfull titelvignett samt tryckas på bättre papper än under detta år.

Prenumerationspriset blir dock detsamma eller

endast Kr. 3.50 för helår.

Det behöver icke sägas, att detta för våra dyrtidsförhållanden billiga pris endast betingas av syftet att åt tidningen giva den största spridning. Prenumerantsamlare erhålla

25 öre för varje exemplar,

då postkvitton å minst sex (6) exemplar insändas till vår expedition. All prenumeration sker även i år **endast på posten.**

Med detta nummer följer en blankett för prenumeration på tidningen. Uppmana varje prenumerant att **själv ifylla denna**, så lindras därigenom prenumerantsamlarens arbete betydligt.

Prenumerera icke i Edert eget namn på alla tidningar, som beställas hos Eder. Det är mindre arbete att skriva prenumerantens namn och adress **två gånger** (på prenumerationsblanketten och postkvittot), än att skriva det på varje exemplar av tidningen under hela året och därtill dela ut tidningarna. **Verkställ därför prenumeration i varje prenumerants eget namn.** Det lättar arbetet betydligt.

Tag **postkvitto** för varje exemplar och insänd dem samtliga till Svenska Missionsförbundets förlag, Barnhusgatan 10, Stockholm, så erhålles den nämnda provisionen. **Minst 6 postkvitton måste dock insändas på en gång.**

Missionsförbundet utkommer varje torsdag.

Missionsförbundet är Svenska Missionsförbundets organ för dess inre och yttre mission. Tidningen bör därför finnas i varje hem, där vänner till vår mission finnas. Men för att detta skall kunna ske, behöva vi

intresserade prenumerantsamlare i varje församling.

Låtom oss därför genast skrida till verket att

samla prenumeranter

å tidningen Missionsförbundet.

Trettio tusen prenumeranter borde Missionsförbundet få för 1920.

Låtom oss göra vårt bästa för att nå detta mål! Med eniga, kraftiga tag skall det förvisso lyckas.

Vördsamt

REDAKTIONEN.

Litteratur.

SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS FÖRLAG,
Stockholm.

Wilh. Sjöholm. *En biografi. Redigerad av Ragnar Tomson. I vackert band 6 kronor.*

Föreliggande arbete hör till de på detta förlag utgivna levnadsteckningarna över hänsovna märkesmän i Svenska Missionsförbundet. Och den betydelsefulla insats, som Sjöholm gjorde i särskilt detta missions-sällskaps arbete under brytningsfulla utvecklingsår, berättigar förvisso bokens utgivande även som en gård av aktning för hans livsgärning och minne. Boken skildrar i nitton uppsatser av olika, kända och värderade författare den verksamme mannens liv och hans arbete inom olika missionsområden och lämnar på samma gång ett värdefullt bidrag till särskilt Svenska Missionsförbundets historia.

Det utmärkta arbetet, som är fösett med icke mindre än trettioåttio bilder och illustrationer, tilläggnas den hänsovne missionsmannens många vänner men skall förvisso också hälsas välkommet av varje, för kristen tro och mission intresserad. Boken gör sig förtjänt av den största spridning.

Svenska Missionsbragder. *Av J. M. Ollén. Första delen. Pris 15 kronor.*

På samma gång som vi lyckönska det bokförlag, som till sin litteratur fått lägga denna verkliga bokskatt, stannar allmänheten i stor tacksamhetsskuld till författaren för detta gedigna och i stor stil lagda arbete. De skildringar ur svenskt missionsliv i Afrikas och Asiens världsdelar, som utgöra innehållet i den nu utkomna första delen, äro alla verklighetsbilder, dem författaren under sina vidsträckta resor i dessa världsdelar tagit ur såväl missionärens som de där boende folkens liv. Bokverket är missionshistoria och kulturhistoria på samma gång. Men den som väntar, att läsaren här skall möta en torr, färglös och tröttande redogörelse misstager sig aldeles. Ty på den skicklige journalistens lediga och lättflytande språk giver författarens fängslande livfullhet och verklighetsfärg åt sina skildringar av bokens intressanta motiv. Boken gör verkligen skäl för sin titel — det finnes något av både bragd och äventyr i denna missionsskildring.

Det är att vänta, att bokens upplaga, som icke är särskilt stor, snart skall vara utsåld. Som julgåva lämpar den sig förträffligt.

J. A. LINDBLADS FÖRLAG, Uppsala.

Johan Olof Wallin. *Av Elias Grip. Hft. 2: 25, inb. 3: 25.*

Denna bok, som utkommit med anledning av att ett århundrade förflutit, sedan den Wallinska psalmboken blev gillad och stadfäst, giver i sina sex kapitlen

förträfflig och fängslande livsbild av skalden och psalmdiktaren, talaren och ärkebiskopen från hans barn-doms hem i Dalarna till ärkebiskopshuset i Uppsala, där han avled år 1838. Boken rekommenderas till stor spridning.

När Livsgåtor Klarna. *Av Elly Andersson. Berättelse. Hft 4: 75, inb. 5: 75. 237 sidor.*

Ett Knippe Solstrålar. *Av Anna Ölander. Berättelser. Hft. 3 kr., inb. 4 kr. 132 sidor.*

Dessa båda fängslande och utmärkta berättelseböcker hava en upphöjd kristlig tendens, som kan sägas hava fått sin formulering i den ena bokens sista ord: »Gud är solen, som vi icke kunna vara utan, och det skola vi bjuda till att lära människorna.» — Böckerna skänka verklig njutning åt både ung och gammal.

SVENSKA ANDELSFÖRLAGET, Stockholm.

Det andliga nutidsläget och kyrkan. *Del II och III. I två band. Hft 5: 50, inb. 8: — för varje band.*

Detta bokverk, av vilket den förut utkomna delen väckte mycken uppmärksamhet, har till syfte att få fram en analys av vårt folks andliga läge just nu, för att kyrkan med ledning därav skall finna utgångspunkter för en för tiden lämplig verksamhet. Jämte en böckernas syfte klarläggande inledning innehålla de nu utkomna delarna icke mindre än tjugonio uppsatser av lika många författare, vilka i sina inlägg givetvis företråda olika ståndpunkter i föreliggande ämnen.

Det torde icke behöva sägas, att vi taga ett bestämt avstånd från den riktning, som vill sätta det mänskliga tänkandet och vetenskapen i dess olika discipliner framför eller i stället för den gudomliga uppenbarelse och den kristna troserfarenheten. Starkt betvivla vi därjämte riktigheten och lämpligheten av att just kyrkan, som skall frambära det gudomliga budskapet, igångsätter och leder en diskussion, där den kristna trons huvudstycken av många förvanskas och i varje fall sättas under debatt, som om deras visshet icke vore given. Även om detta bokverk aldeles riktigt icke skall fattas som kyrkans programbok, kan man dock icke värja sig för intrycket, att kyrkans ledning genom hela denna anordning icke ådagalagt den erforderliga vissheten ifråga om sin egen förkunnelse. För övrigt tro vi icke, att kyrkan vinner sitt mål på sådana vägar.

Det föreliggande arbetet har således sitt intresse såsom en kulturteckning av det andliga nutidsläget inom vissa kretsar av vårt folk och såsom ett uttryck för kyrkans sätt att finna sig till rätta i en för henne brytningsfull tid.

Redovisning

över

till Svenska Missionsförbundet influtna gåvomedel.

Missionen i Ryssland.

Juli 1919.

Alida Pettersson, Tillberga, 5:—, J. Löfberg, Karlstad, 200:—.

Inre missionen.

Juli 1919.

Västra Films udg gm Wahlström 25:—, A. W. Andersson, Ström, Figeholm, 75:—, Guntorps kr. udg gm Karlsson 15:—, Borstahusen 15:—, Sörsjöns frif. gm Källström 25:—.

Understödsfonden.

Föreningen Senapskornet, Norrtelje gm Wennman 33:84, Mjölby fria mfg gm Hall 25:—, Wallentuna mfg gm Halvarsson 25:—.

Missionsskolan.

S. P. Nilsson, Kråkerum, Mönsterås, 50:—, Atvidaberg gm Carl Nilsson 15:—.

Missionsskolans stipendiefond.

Markim-Orkesta frif. gm Rosén 1,000:—, E. E. Ahlén, Tärnsjö, 100:—.

Missionärsbarnens hem.

Ida Andersson, Göteborg, 20:—, Göta Melander, Östersund, 10:—, På 70-årsdagen av fru B. C. Wallin, Stockholm, 100:—.

Missionen bland dövtumma.

Gm B. S. Wilander, kollekt i Undersvik 18:41, Arbrå 45:32, Bollnäs 26:13, Frönö 42:43, Norrala 36:75, Söderhamn 10:—, Landa 17:93, Hagsta 49:15, Åshammar 18:25, Altuna 11:—, Orresta 5:—, Enköping 63:—, Grångärde 10:68, Lima 50:—, Malung 58:69, Grängesberg 10:40, Sävsnäs 11:15, Saxhyttan 27:79, Storlöfs 8:05, Strömtorp 14:—, Gullspång 66:92, Södra Råda 49:07, Rudsåka 36:46, Nysund 23:97, Fotö 98:—, summa 777:35.

Utan uppgivet ändamål.

Augusti 1919.

Frösunda frif. gm Carlsson 72:—, Kolsva kr. mfg gm Hedén 23:—, Länna södra mfg gm Andersson 103:—, Dalhems frif. gm Jacobsson 102:—, Torhamn gm Lilja 56:—, Huskvarna mfg gm Rosenberg 145:—, Södra Lundby mfg gm Johansson 28:10, Herrberga mfg gm Stafström 16:—, Holmedal gm Trell 19:75, Vikarbyns mfg gm Andersson 76:—, Broddbo mfg gm Carlsson 100:—, Emma Jansson, Åsele, 150:—, Kråkerås gm Johansson 18:—, Vallby gm Hellström 18:—, Arbrå mfg gm Pettersson 192:25, Förnäs kr. mfg gm Erson, Harads, 40:60, Donsö mfg gm Kristensson och Backman 135:—, Djurås mfg gm Persson 32:—, Knutby frif. gm Andersson 33:56, Ljusterö södra mfg gm Bohman 46:—, Kulla mfg gm Kalsson 46:—, gm J. Forslund från Edane 203:47, Viken 24:05, Finnebäck 141:—, Byn 65:85, s:a 434:37, Ljusfallshammar gm Walenius 10:20, Öster Lagnö gm Dolk 24:—, Smögens mfg gm Hellström 324:83, Grythyttre fria

mfg gm Sundkvist 175:—, Gottröra frif. gm Eriksson 22:38, Skepptuna frif. gm Eriksson 60:—, Alfred Eriksson, Sandviken, Forshaga, 50:—, Järna mfg gm Pahlén 88:40, Stora Tuna mfg gm Lundgren 386:78, By södra mfg gm Andrén 90:75, Iggesunds frif. gm Olsson 15:60, Grimhults mfg gm Karlberg 10:—, Östra Fågelviks förs. gm Åsberg 105:—, Mölndals mfg gm Kallstenius 50:32, Krokeks frif. gm Brostedt 44:—, Göteborgs ev. mfg gm Lindqvist 500:—, Sturkö gm Forsberg 65:—, Järbo mfg gm Nord 110:—, N. Ljunga gm Ohlsson 48:62, Östadvik gm Akerman 20:59, Slorviks-Hammarby gm Östblom 154:—, Nm, Sbg, 6:50, Kempinge gm Berglund 31:08, Mehedeby mfg gm Cedermark 80:—, O. Halvarsson, Näs, 50:—, Fridhems mfg gm Johansson 10:—, Södra Målen, gm Andersson, Stockaryd, 21:—, Björkviks ev. mfg gm Larsson 33:—, Eklanda-Siene mfg gm Olsson 94:—, Visnums och Kils mfg gm Carlsson 200:10, Bjurtjärns frif. gm Westerland 70:50, Skellefteå kr. mfg gm Gustafsson 50:—, Stockholms fria mfg gm Hedlund 46:08, Hedemora mfg gm Hedenius 575:—, Arvika mfg gm Englund 200:—, Romelanda mfg gm Kristensson 15:—, Östhammars mfg gm Lundqvist 81:—, Hagsta mfg gm Lindholm 47:—, Lungsunds mfg gm Jonsson 223:15, Lysviks mfg gm Olsson 30:—, Surte mfg gm Kildén 28:05, Nm, Sbg, 5:—, Vårdsbergs mfg gm Karlsson 15:—, Gnesta frif. gm Olausson 33:50, Fivelstads mfg gm Karlsson 17:52, Torshälla mfg gm Palm 18:25, Njutångers frif. gm Söderström 50:—, Silbodals norra mfg gm Svensson 100:—, Asphyttan gm Jonsson 33:—, Mockfjärds mfg gm Brolund 94:25, Estuna frif. gm Eriksson 50:—, Ronneby mfg gm Lundblad 60:—, Attingbo frif. gm Pettersson 20:—, Morkarla frif. gm Pettersson 36:—, Stugsunds mfg gm 37:—, Hybo frif. gm Lundemo 37:—, Västra Ämterviks frif. 302:— gm Jansson, Västerfärnebo mfg gm Bjurling 100:—, Grytnäs mfg gm Palm 43:32, Dörrarps mfg gm Andersson 68:69, Ridersvik gm Gustafsson 15:60, Blomskogs yttre mfg gm Emanuelsson 30:—, Onämd 50:—, Åsarps-Kölaby kr. förs. gm Johansson 90:83, Eda frif. gm Edqvist 100:—, Gräsmarks mfg gm Persson 65:55, Umeå skärgårds brödrafr. gm Sandberg 10:—, Ekeryds mfg gm Johansson 280:92, Trekantens mfg gm Sahl 50:—, Skoftebyns mfg gm Eriksson 17:11, Fläckebo mfg gm Liljegren 50:—, Malmköpings och Dunkers mfg gm Törnblom 19:42, Oskar Johansson 25:—, Stömne kr. frif. gm Edström 64:—, Svartorps mfg gm Fernander 73:—, J. Gröblad, Dannemora gruvor, 50:—, Dannemora gruvors kr. förs. gm Modin 70:—, Katrineholm gm Cederlöf 156:—, Ekshärads mfg gm Nyman 182:46, Högeruds mfg: W. Hungvik, 56:25, Taseboda 30:—, Södra Hög 45:75 gm Östlundh, Hagastroms mfg 25:—, Laxne gm Skog 92:—, Tutaryds mfg gm Thuné 20:—, Skönnarbo gm Carlsson 35:—, Jonstorps mfg gm Gustafsson 27:—, Missionsvän 16:40, Undersviks frif. gm Gabriellson 35:—, Västerås ev. luth. mfg gm Ahlenius 340:22, Gävle mfg gm Hägglund 1,217:07, Hällnäs frif. gm Zettergren 127:—, Arboga mfg gm Spjuth 201:28, Maria Spetz, Råda, 15:—, Björnlunda mfg gm Johansson 32:10, Svenljunga och Ultasjö mfg gm Johansson 15:—, A. Larsson, Öknalt, Skafböke, 35:—, Vesene mfg gm Andersson 54:98, Vendels frif. gm Eklund 10:—, Nm, Sbg, 5:—, Höggräns frif. gm Johansson 60:—, Arnäs mfg gm Aberg 63:25, Styrös Tänge mfg gm Corneliusson 75:50, Slätt-hults mfg gm Svensson 90:25, Testamente efter Erik Eriksson, Vänasby, Spöland, 100:— och kollekt i Ers-

mark 19:— gm Ekman, Grava frif. gm Mattson 300:—, Hörnsjö brödraf. gm Nordstrand 54:50, Knivsta gm Walldén 40:—, Viby mfg gm Kärberg 46:29, Grinstads frif. gm Willmark 71:25, Gällersta brödraf. gm Selin 102:—, Axbergs frif. gm Hofgren 18:40, Boxholms mfg 102:52 och Asbo norra krets 55:—, gm Nordström, Torsåkers frif. gm Ekman 310:—, Charlotta Pettersson, Stockholm, 100:—, Västra Holmedals mfg gm Nilsson 160:—, Hanna Persson, Göteborg, 15:—, Söderfors mfg gm Pettersson 38:70, Järlåsa mfg gm Pettersson 66:48, Klintehamn gm Hägg 37:95, Ärtemarks mfg gm Jansson 43:50, Vänga frif. gm Wängberg 115:—, Törnevalla mfg 31:—, Askersunds frif. gm Carlsson 13:81, Mosselunds krets gm Olsson 40:—, Ransäters brödraf. gm Hedlund 519:32, Ekeby mfg gm Andersson 67:35, Norrköpings stads mfg gm Elfström 135:—, Västerhanninge mfg gm Österberg 78:—, Eriksbergs mfg gm Björkdahl 50:—, Lanna gm Eriksson 20:—, Brötjärna mfg gm Rosell 50:—, Andreaskyrkan, Stockholm, gm Adren 30:—, Tierps södra frif. gm Wikström 98:36, Norra Ny frif. gm Berglund 388:65, Frykeruds mfg gm Eriksson 61:71, Anskolund gm Tisel 83:—, Runmarö mfg 50:—, Ovan-sjö mfg gm Jerner 91:52, Motala ev. luth. missions-sällskap 62:80, Oscar Johansson, Reijmyra, 40:—, Mullsjö frif. gm Karlsson 400:—, Skånes missions-sällskap gm Thomson 212:—, Nybro mfg gm Ohlsson 100:—, Hedesunda gm Andersson 338:05, Skutskärs mfg gm Engström 106:05, Långared, gm. Hellquist 78:65, Kvillinge mfg gm Eriksson 56:—, gm J. A. Karlman från Lojsta 5:20, Gerum 4:74, Eksta 5:—, Levide 3:88, Stånga 5:21 Burs 10:84, Hemse 11:05, Alva 18:94, Näs 10:—, Burgsvik 10:—, Vamlingbo 10:20, Garda 17:06, Alskog 8:07, Ljugarn 10:—, Vänge 5:37, Roma 15:—, Klintehamn 11:—, Dalhem 18:65, Suders 7:25, Fole 7:03, Visby 41:—, s:a 234:99, Svidjan gm Hellgren 30:—, Wikt. Linander, Grillby, på 40-årsdagen 200:—, Rydöbruk gm Andersson 13:41, Hagfors och Stjärnfors frif. gm Mellqvist 77:—, Östervåla mfg gm Buckard 238:97, Betels mfg, Malmö, gm Ljung 300:—, Karlskoga mfg gm Dahlin 133:72, Immanuelskyrkan, Stockholm, gm Lindholm 15:—, Norbergs mfg gm Widell 85:90 By norra mfg gm Björkstrand 300:—, Partille gm Strandberg 20:—, Gysinge mfg gm Näsström 56:86, Vamlingö frif. gm Wessman 26:—, Stora Mellösa: Asby 17:— och Eden 29:— gm Stille, Långnäs 12:—, Sävenfors 10:—, Ekeberg och Sikfors 10:—, s:a 32:— gm Höglund, Nyeds mfg gm Carlsson 178:29, Östavalls och Alby brödraf. gm Byström 50:—, Värmskogs västra frif. gm Nilsson 105:—, Borås mfg gm Wellin och Johansson 78:—, Skånella och Norrsunda mfg gm Blomqvist 35:—, Roekhammar gm Wester 7:—, Säfsjö mfg gm Henriks 22:—, Onämnd gm P. J. Östlund, Norrtälje, 50:—, Ant. Månsson, Sturkö, 30:—, Borggårds mfg gm Andersson 100:—, Nysunds brödraf gm Pettersson 111:60, G. V. 100:—, Älvängens mfg gm Carlsson 39:—, Brättnsby mfg gm Johansson 60:—, A. L. 5:—, Bänatorps mfg gm Qvetzner 28:77, Risvedens mfg gm Andersson 55:—, Tuggarps mfg gm Johansson 21:60, Örebro Betlehemsf. gm Finström 56:25, Kilanda mfg gm Johansson 50:—, Skeby frif. gm Andersson 13:20, Trelleborgs stads mfg gm Sjöberg 58:47, Näs frif. gm Nilsson 40:—, Lotorps mfg gm Pettersson 58:—, Nordingrå mfg gm Fröberg 120:—, Olme missionsf. gm Jansson 225:42, Rättviks mfg gm Johansson 221:53, Betels mfg, Eslöv, gm Ahlberg, 37:73, N. Th. Hallgren 10:— och Onämnd 5:— gm Enoch Olsson Högerud, Nm, Sbg, 39:36, Trankils yttre mfg gm Gabrielsson 45:09, B. S., Göteborg, 1,000:—, Mörrums mfg gm Olsson 100:—, Svärtinge gm Alven 45:—, Forsviks mfg gm Andersson 19:—, Vinöns frif. gm Andersson 28:60, Grava södra frif. gm Elias-son 100:—, Karlanda frif. gm Halvarson 206:67,

Fröslida gm Svensson 30:—, Johannes Eriksson, Böhlets, Källered, 10,000:—, Tjällmo mfg gm Fornander 126:50, Roslagsbro mfg gm Jansson 290:25, Vattholma mfg gm Johansson 21:—, Ammaryds mfg gm Jansson 22:91, Forshems mfg gm Forsman 133:78, Amåls mfg gm Alderin 264:—, Vattensta mfg 20:—, Hjo kr. brödraf. gm Harbäck 321:—, Björkö frif. gm Lindström 25:—, Tjärbockstrand gm Lövgren 20:—, Asby udde mfg gm Johansson 80:—, Björkman, Bondersbyn, gm Wikberg 10:—, Sala stads mfg gm Andersson 120:31, Kiruna brödraf. gm Johansson 175:—, Balingsta gm Wahlin 28:—.

Yttre missionen.

Augusti 1919.

Vätö gm Karlsson 35:46, Sundborns mfg gm Molin 135:12, Fly mfg gm Lundberg 122:—, Djura mfg gm Mattsson 100:—, efter Joh.Söderman, Ljusterö, 150:—, och »av en vän i st. för krans» 10:—, gm fru Söderman, Töreboda mfg gm Pettersson 57:—, Häbol gm Johansson 45:23, Östersunds brödraf. gm Neuman 245:—, Amots bruks mfg gm Lingvall 60:50, Rona mfg gm Gustafsson 60:—, Nävlinge arbetsf. gm Fredriksson 40:—, Ph. Strandman, Fogdarp, 50:—, O. Agaton, Harads, 10:—, testamente efter fru Paulina Amalia Jakobsson, Göteborg, gm S. Düring 4,000:—, Missinosvån i V:a Fägelvik gm Eriksson 100:—, Fjugesta mfg gm Karlén 104:67, Folkensered gm Svensson 34:—, Fristads mfg gm Andersson 13:86, Hönön gm Otto Johansson 205:55, Jättendals brödraf. gm Persson 43:40, Arv. Morell, Dingtuna, 50:—, Himmets mfg gm Andersson 22:—, Knutby mfg gm Andersson 62:—, Sälfvar frif. gm Brändström 44:50, Glava mfg gm Eriksson 86:76, Lumshedens mfg gm Norén 100:—, J. D. Sparman, Slussfors, 40:—, Siljansnäs mfg gm Hellström 276:—, Svanvik gm Skoog 140:67, Back Lars Andersson, Brunsberg, Älvdalen, 30:—, Liljendals och Lonnhöjdens mfg gm Berg 30:—, Askeboda mfg gm Sjögren 75:—, Kristdala mfg gm Meurling 75:—, Norrbärkes mfg gm Nylén 216:50, Marma-Myssje mfg gm Söderman 42:—, Virsbo mfg gm Hedström 42:75, Rimbo mfg gm Alm 127:97, E. J. Bäckström, Skoftebyn, 20:—, Segerstads mfg gm Magnusson 100:—, Hävsäters brödraf. gm Bergström 150:—, testamente efter Olof och Ulrika Johanna Larsson, Ekeby, gm Hjalmar Endre 578:33, J. A. Eriksson, Smärsbol, Säffle, 50:—, Edinge mfg gm Jansson 60:—, Almunge mfg gm Nordin 200:—, testamente efter Fr. Pettersson, Skogen, Närunga, gm C. A. Lihv 1,000:—, Immanuelsförs., Jönköping, gm Johansson 340:52, Romakonferensen gm Björkander 215:—, Lunda frif. gm Lundström 15:—, Tidaholms mfg gm Elzén 100:—, Svartberg 79:54 och Västgöthyttfors 30:46 gm O. Engvall, Korsån gm Eriksson 39:—, Erska mfg gm Lundgren 198:30, E. Berglund, Norrlimsta, 10:—, Malsta gm C. Olsson 65:—, testamente efter Matts Andersson, Kusby, Häverö, gm K. Jonsson 100:—, Ungge mfg gm Sandgren 6:—, C. G. Mörk, Svartå, 25:—, By norra mfg gm Åhs 68:—, Klara Larsson, Klostergårde, Borgstena, gm Holmgren 100:—, Östervallskogs mfg gm Dalin 120:—, Munktorps mfg gm Karlsson 24:—, Skånes missionssällskap gm Thomson 25:—, för Kina och 15:— för Kongo, Elin Nilsson, Vingåker, gm. Lindell 200:—, E. G. 10:—, Justus Pettersson, Urshult, 50:— för Kongo och Kina. P. A. Wassberg, Visby, 50:—, löfte år Herren av fröken Elna Persson, Trelleborg, 500:—, Strängnäs mfg gm Olofsson 65:63, Nora stad gm Pettersson 212:75, Delebäcks frif. gm Magnusson 100:—, Onämnd gm J. Benjamin, Skagern, 50:—, Grums mfg gm Andersson 80:—, Ovanmyra gm Andersson 125:—, testamente efter Anna och Johanna Eriksson, Hedemora, gm Eric Dahl 1,940:—, J. A. K., Öst-d, 59:—, Hammarn-Hults krets gm Vänstrand 20:31, testamente efter Da-

niels Anna Andersdotter, Djurmo, Gagnäv, gm Lekselius 25:—, Bäsna krets av Djurås mfg gm Rooslund 41:—, Skara mfg gm Andersson 228:—, Rasbokils mfg gm Eriksson 36:—, Bätlaget Snar, Bohus Björkö, 40:—, J. S. 200:—, Töftedals frif. gm Mathsson 31:—, Störvreta frif. gm Mattsson 100:—, »En fattigs gåva» 5:—, C. A. Lihv, Ljurrhalla, 10:—, Onämnd, gm E. Olsson, Möja, 10:—, testamentsmedel efter fru Paulina Amalia Jacobsson, Göteborg, gm Sven Düring 497:48, Strömsbergs mfg gm Wallin 40:—, Håvbergets fria mfgs gm Magnusson 250:—, Siljansnäs mfg gm Hellström 41:—, Valö mfg gm Hansson 100:—, J. F. Johansson, Ljurrhalla, 50:—, Silleruds nedre mfg gm Carlsson 44:—, Filereds mfg gm Olsson 51:—, Ervalla gm Jan Jansson 26:—, C. S. sparbössan gm E. F. Holmstrand, Örebro, 27:—, Onämnd på 85-årsdagen 30:— gm N. Olsson, Torsby, Mimmi Persdotter, Nordomsjö, Särna, gm Olsson 10:—, Karolina Andersson, Kallinge, Tyringe, 100:—, Värviks frif. gm Andersson 35:—, lektorskan Thilda Waldenström 100:— för Kongo och Kina, Nästansjö gm Svensson 148:50, J. E. Berglund, Ramsberg, 10:—, Visnum och Kils mfg gm Carlsson 99:60.

Missionen i Kongo.

Augusti 1919.

P. Janssons sterhus, Muskengrund, Gräsö, Öregrund, 100:—, testamente efter Gustava Carlsson, Höga Röslida, Skede, gm Palmberg, 300:—, Emma och Hanna Fält, Ededo, 6:—, J. G. Johansson, Väst. Takene, Kila, 100:— på 70 årsdagen, Djuröds mfg gm Nilsson 100:—, Rudskoga mfg gm Pettersson 175:—, Inga Andersson, Kristiania, gm J. Forslund 20:—, Enslövs mfg gm Danielsson 50:—, J. A. S., Valdemarsvik, 10:—, Onämnd gm K. A. Ström, Ransäter, 20:—, Tegelsmora udg gm Wadin 75:—, för ev., Tilda Andersson, Stockholm, 10:—, Boda kr. udg gm Jönsson 50:— för gosse, Bärby udg gm Lindström 16:—, Onämnd, Mjölby, gm Sannfrid 20:—, Betaniakapellets udg, Alnö, gm Nyberg 25:— för station, Barnsyf. i Mösseberg gm Carlsson 50:— för gosse, Nissafors gm Flodén 55:38, Sorunda mfgs udg gm Lindqvist 100:— för lärare, Laus frif. gm Lagergren, Garda, 30:—, fyra missionsväner i Västerås gm Amalia Hellberg 150:— för ev. Missionsväner i Å gm Lemke 25:—, Säffle udg gm Värre 100:—, för lärare, Vallsta udg gm Olsson 50:— för gosse, Fagerås syf. gm Svensson 25:—, Versås udg 50:— för gosse, Boxholms mfg, Malexanders krets, gm Nordström 100:— för gosse, A. E. Malmberg, Abbekås, 100:— från Rök gm Hall 60:—, av »en tacksum gård på ålderdomen» gm S. Heedman, Västervik, 30:— för station, Carl S., Uppsala, 100:—, Klara Larsson, Klostergårde, Borgstena, gm Halmgren 40:— för barn, sönd. i Vesttjärn, Iggesund, gm Margreta Hansson 150:— för gosse, Hilding Lundevall, Örebro, 100 för gossar, Grims-hults och Sibbetorps sönd. gm Ruthström 31 för flicka, Hemsjö gamla mfg gm Andersson 150:— för ev. Limhamns mfg gm Carlsson 377:50, Gustaf kr. udg gm Andersson 50:— för station, pastor G. Larsson, Ölstad, Finspång, 10:—, Karl Edén, Mjölby, gm Westling 10:— för lärare, »O. L. Wersås, tackoffer åt Herren» 100:—, Limhamn kr. udg gm Jönsson 150:— för ev., Ruth Lundberg, Södertälje, 45:—, Mellby kr. udg gm Rosén 150:—, Gnesta udg gm Ohman 50:—, för gosse, De ungas Trosförbund, Edsbro, gm Larlin 75:— för Lutela David, Bergsjö syf. gm Pettersson 200:— för ev., Theodor Arvidsson, Västerås, 100:— för ev., Onämnd, Ockelbo, 5:— för station, Gislaveds kr. udg gm Mårtensson 75:—, S. Halvarsson, Manserud, 25:— för station, John Levin, Örnäsudden, 4:—, Kristianstads kr. udg gm Andersson 150:—, juniorföreningen Unga krafter, Göteborg, gm Björklund 50:— för gosse, Berg i Jämtland gm Lindberg, Svenstavik, 45:—, Skurups

udg gm Chrisander 50:— för gosse, gm Arv Larsson från Djurskytte 62:53, Prästköp 61:50, Elfhytan 70:—, Dalkarlsberg 7:12, Rocksäter 30:—, Götlunda 25:10, s:a 256:25, Anna Pettersson, Molkom, 25:—, Remmene kr. udg gm Gustafsson 50 för gosse, Mjäll-drunga syf. gm Svensson 100:— för lärare, Särna kr. udg gm Olsson 50:— för gosse, föreningen Senapskor-net, Göteborg, gm Mattson 125:—, för ev., Rådmansö udg Syskonbandet gm Karlsson 60:— för gosse, Salbol, Animskog gm Isaksson 105:—, Söderköpings frif. juniorer 50:— för gosse.

Missionen i Kina.

Augusti 1919.

Några vänner i Alingsås gm Östergren 100:— för lärarinna, Stora Tuna mfg gm Lindgren 241:45 för sem. i Hwangchow, Eg, Stockholm, 15:—, Insamling på listor av Hilma Börjeson för prakt skolan och seminariet i Hwangchow, 1,374:—, gm Hilma Börjeson kollekt i Visingsö 28:09, St. Lundby 33:—, Viared 60:—, Vis-kafors 21:66, Kinna 4:05, Mölndal 20:25, s:a 167:05, av flera personer gm Hilma Börjeson 96:— för elever vid skolan i Hwangchow, gm Gustav Cederlöf kollekt i Sunne 37:28, Fryksände 21:10, Rudskoga 60:35, Karl-skoga 61:68, Kopparberg 160:—, Julita 50:—, Alskog 15:70, Garda 27:—, Mästerbo 36:25, Sanda 17:04, Bottnaryd 20:—, s:a 506:40, B. Torstenson, Olofstorp, 100:— för seminariet, Missionsvän 5:—, insamling i Olofstorp gm Robert Olsson 781:—, för prakt. skolan och sem i Hwangchow, Emil Kruse, Söråker, 50:— för ev., Erik Nordgren, Lid, Kappsta, 50:—, Carl Larsson, Hälsingborg, 200:— för skolan och sem. i Hwangchow, fruarnas syf. Degerfors, gm Persson 80:— för flicka, gm S. Tänkqvist, från Finnåker 65:07, Fellingsbro 83:78, Essgärdet 42:85, Västerplana 96:32, Lundsbrunn 100:01, Myråsen 34:40, A. Hultgren 5:— och Ag-da Sahlquist 10:—, båda Lundsbrunn, s:a 437:40. De ungas syf., Hultmans Holme, Göteborg, gm Eriksson 85:—, för flicka, Johan Andersson, Skogsbo, Tärnsjö, 500:— på 70-årsdagen gm Buckard, ungdomsf. Kars-blomman, Måshult, Stora Ved, gm Pettersson 125:— för ev. Onämnd gm P. J. Östlund, Norrtälje, 10:—, En-vikens mfg gm Jansson 46:—, Gustaf Blomberg, Mis-sionskolan, 75:— för bibelkvinnor, Möklinta kr. udg gm Melin 100:— för elever, »Okänd, S—t», 10:—, James Andersson, Smögen, 1,000:—, för skolan och sem. i Hwangchow, Mjälldrunga syf. gm Svensson 80:— för flicka.

Söndagsskolbarnens hednamission.

Augusti 1919.

Sönd. i Halva gm Svensson 52:—, Nävlinge sönd. gm Fredriksson 45:—, Lilla Svenska Barntidningen 10:—, Möldals mfgs sönd. gm Kallstenius 45:18, Svar-torp gm A. P. Johansson 36:73, »En flicka i Gärdås, gm K. L. Olsson, Malung, 2:—, Hybo sönd. gm Lunde-mo 20:—, Västerfärnebo mfgs sönd. gm Bjurling 27:—, Riddersvik gm Gustafsson 46:85, sönd. i Mösseberg gm Carlsson 45:—, Fåssjö by gm Bäcklund 11:—, Indals frif. gm Fridén 47:56, Enebybergs sönd. gm Moletor 11:—, S. Hammarquist, Hennan, 5:50, Trönö sönd 11:—, Sundbyberg gm Andersson 39:35, Lilla Svenska Barntidningen 11:48, Ungskär gm Pettersson 5:—, Junkils sönd. gm Gustafsson 25:—, Värmskogs västra frif. gm Nilsson 11:70, Västkinde gm Nordgren 22:—, sönd. i Bergsviken gm Lindbreg 25:—, Vaksala sönd. gm Brolin 25:42, Grillby mfg gm Stöök 37:19, Norrtälje sönd. gm. Westling 20:—.

Missionen i Ost-Turkestan.

Augusti 1919.

Testamente efter Gustava Carlsson, Höga Röslida, Skede, gm Palmberg, 400:—, Skede mfg gm Palmberg 35:—, Lundin, Rönninge, gm Nyström 35:—, Fr. Säf-

ström, Vassen, 75 —, för bibelkvinna, fru Lydia Wahlström, Göteborg, gm Högberg 100:— för hjälp i barnhemmet i Jarkend.

Missionen i Kaukasien.

Augusti 1919.

Gm E. John Larsson kollekt i Boarp 7: 80, Uddebo 13: 09 Götafors 4:—, Krängshult 11:90, Gislaved 11:44, Reftele 15:—, Smålandsstenar 22:—, Skillingaryd 22: 16, Jönköping 11: 90, Tidaholm 10:25, Hjo 35:08, Mariestad 30:—, Axvall 18: 59, W. Amtervik 11: 66, Fryksände 30: 31, Lysvik 26: 09, Sunne 28: 92, Ö. Amtervik 31: 52, södra Råda 24: 68, Rudskoga 22: 36, Ölsboda 20:—, Degerfors 21:—, Källsbo 7: 80, Långåsen 14: 63, Åtorp 10:—, Skärnäs 11: 50, Edane 17: 22, Byn 11: 90, Mangskog 30: 72, Flen 21: 65, Knivsta 18 71, Börje 12: 30, Vänge 20: 60, Åland 9: 33, Skogstibble 10:—, Järlåsa 34:—, Hedbron 10:—, Simonsbo 10:—, Skuttunge 31:73, Björklinge 8:83, Tensta 10:—, Viksta 6: 77, Vikstaheden 13: 34, Vendel södra 6: 30, Vendel 66: 09, S:a 823: 17.

Missionen i Lappland.

Augusti 1919.

Insamling gm Aug. N. Bäckström, Stensele, 2,000:—, J. Pettersson, Bengtsfors, gm Åström, 50:—.

Sjömansmissionen.

Augusti 1919.

Gm C. J. Engvall kollekt i Vaxholm 20: 18, Odensala 8:—, Uppsala 20:—, s:a 48: 18.

Inre missionen.

Augusti 1919.

Nils Svensson, Kullen, Sturkö, 10:—, Håvsätters brödraf. gm Bergström 50:—, Skärkinds mfg gm Jonsson 40:—, Justus Petersson, Urshult, 25:—, Ölme mfg gm Jansson 88: 58, till studenthem.

Skellefteå missionshusbygge.

Ölme udg gm Larsson 30:—, Justus Petersson, Urshult, 25:—, Grums södra syf. gm Norling 10:—.

Understödsfonden.

Strömtores mfg gm Blomdahl 35:—.

Missionärsbarnens Hem.

S. Nilsson, Målsryd, 200:—, »Herren försör» 100:—, Svartorps kr. udg gm Sjöberg 10:—, »Två vänner» 11:—, James Andersson, Smögen, 1,000:—.

Missionsskolan.

James Andersson, Smögen 1,000:—.

Reformationsfonden.

F. Ekholm, Sundsvall, 500:—.

Gåvor, skänkta till Missionärsbarnens Hem.

Oktober 1919.

Av Johan på Trakten m. fl., V. Emlervik, kr. 35:—, av Beda Gullberg m. fl., Hålahult, 1 låda blåbär, av K. F. Molin, Sala, gymnastikskor av fru Maria Tidevall m. fl., Krylbo, 1 låda bär, av fabr. A. H. Elg, Ludvika, 1 låda lingon, av »en vän» 5 kr., av Bingsjö udg gm Helén 1 låda lingon, av Karolina Pettersson, Dalasågen, Vansbro, 1 låda lingon, av vänner i Östhammar vid besök 10 kr., av juniorerna i Storvik, gm Alva Jansson

80 kr., av Elna Rosén, Ulfshyttan, 1 låda lingon, av grossh. John A. Fors, Grillby, 1 låda äpplen, av junior-avd. Skogsblomman, Lövåsen, Hedesunda, 2 lådor lingon, av H. Klinga, Marma, 15 kr., av Gustav Dahlé, Västerbyhytta, 1 säck potatis, av Th. Sandström, Stormyren, Frykerud, 20 kr., av fru Grönstedt, Stockholm, 1 låda frukt, av grossh. A. E. Ljung, Malmö, 10 kg. kakao, av Gabriellson, Brunnunge Gård, 2 säckar potatis, av Erika Jonsson, Bergbacka, 1 burk sylt, av riksdagsman Sven Bengtsson, Norup, 1 låda äpplen, av K. J. Nyberg, Uppsala, 2 säckar kålrötter, av Märta Andersson m. fl. kr. 44: 70, av C. J. Nyberg, Uppsala, kr. 35 till inköp av potatis, av And. Bolin, Siljansnäs, 2 säckar potatis, av Karlskoga udg 1 ost, gm missionär R. Nyström av trädgårdsmästare R. Schultz, Rönninge, äpplen och andra trädgårdssaker.

Hjärtligt tack till varje givare!

K. J. Pettersson,

Hemmets föreståndare.

REDOVISNING

Å gåvor till avbetalning å Skellefteå Missionshus skuld, inkomna under april och maj 1919.

Landa juniorf., Landa, 10:—, Aspeboda mfgs udg, Aspeboda, 10:—, Katrineholms skolas udg, Katrineholm, 5:—, insamlat gm fru Anna Berggren, Klinterfors, Skellefteå, 10:—, Roslagsbro södra udg Roslagsbro, 10:—, Udgr. Fruktan och Hopp, Norrtelje, 14:25, Udgr. Solstrålen, Roslagsbro, 14:—, Täfteboda udg, Täfteboda, 15:60, grosshandl. Artur Larsson, Härnösand, 100:—, Knisslinge kr. udg, Knisslinge, Vanås, 11:93, Tierps västra udg, Tierp, 10:—, Böda norra kr. udg, Böda, 19:—, Västerhanninge udg, Västerhanninge, 5:—, Hovsta kr. udg, Hovsta, 20:—, Lennartsfors udg, Lennartsfors, 3:—, Björkhyttans kr. udg, Björkhyttan, Lindesberg, 10:—, Vägen och Holms kr. udg, Vägen, Veland, 5:—, Malmbäcks kr. udg, Malmbäck, 25:—, Säffle udg, Frybåken, Säffle, 10:—, Vapelnäs kr. udg, Vapelnäs, Svartvik, 8:—, Närunga—Västerhults udg, Närunga, 5:—, Segerstads kr. udg, Ljusnedalen, Landa, 10:—, handl. A. E. Östlund, Bastuträsk, och Herm. Olsson, Åmsele, gm K. A. Ekman, 300:—, Nävlinge kr. udg, Nävlinge, 8:50, Bomhus kr. udg, Bomhus, 10:—, Gryts kr. udg, Stjärnhov, 25:—, Sandsjö kr. udg, Wärblozman, Sandsjö, 14:—, H. D. Englund, Barksta, Odensvi, Köping, 16:—, Varola kr. udg, Sköfde, 5:—, Mehede kr. udg, Mehedeby, 60:—, Västanfors kr. udg, Västanfors, 7:—, herr J. Engström, gm predikant C. J. Andelius, Fläckebo, 100:—, Västra Värmskogs kr. udg, Värmskog, 21:—, Lotorps udg Senapskornet, Finspång, 3:—, Udgr. Vintermy, Häljesund, 12:—, Flädie o. Borgeby udg Syskonringen, Flädie, 7:—, Gamla Uppsala kr. udg, Gamla Uppsala, 72:—, Lerums Skogars kr. udg, Stenkullen, 15:—, fröken Johanna Pettersson, Brättenby Östergård, Remmene, 200:—, Alva kr. udg, Alva, Hemse, 5:—, insamlat gm handl. J. O. Berglund, Falun, 67:33, Sägmyra kr. udg, Sägmyra, 10:—, Harbo kr. udg, Harbonäs, 10:—, Sparrsätra kr. udg, Sparrsätra, 10:—, Kungsbergs—Brotjärns kr. udg, Kungsberg, Järbo, 9:—, Löa kr. udg, Löa, Rällsä, 10:—, F. O. Nordkvist, Motala, 25:—, insamlat gm pred. A. E. Holmlund, Norsjö, 45:—, Spångby udg Syskonringen, Upplands Ekeby, 15:—, summa 1,412:61.

Börja i tid att samla prenumeranter å tidningen Missionsförbundet för 1920!